Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường Sài Gòn (Scan từ microfilm của Library of Congress)

Gửi Sư Huynh Võ Sư Huynh

SỐ ĐẶC BIỆT HÀNG TUẦN: 6 TRANG 2 ĐỒNG

VIỆT NAM CỘNG HÒA NĂM THỨ 4 — NGÀY THỨ BA 4-11-1958
Năm thứ 5 số 1.147 — Giá 2 đồng — Ngoài Nam Phần 3 đồng

Ngôn-Luận

NHẬT BÁO THÔNG-TIN NGHỊ LUẬN
Ngày 23 tháng Chín (Âm lịch)
Chủ Nhiệm và Chủ Bút HỒ ANH
ĐIỆN THOẠI : Sài Gòn 540 — HỘP THƯ SỐ : 349
TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 86 ĐƯỜNG LÊ LAI SÀI-GÒN

QUAN-ĐIỂM

CÓ THỂ NÀO CÁI VINH Ở THẾ GIỚI BÊN NÀY LÀ CÁI NHỤC Ở THẾ GIỚI BÊN KIA ?

Ở thế giới cộng sản có hai lượng văn đề, một cái thì liên quan đến thực mạnh lịch của đảng, trích Mao và Lê Ninh rồi nhà biên chế thì của Đảng chỉ nên hàng. Hượng nếu không đồng gọi là văn đề, tuy có tên tuổi, tuy được giải ngày giải lớn mà kỉ thực chỉ là thy văn tuyên truyền.

Hượng thế hai cả tâm huyết và giống giá trị cho người bất đã, phải thiếu thân công sáng. Hy là những nhà văn, sống hết ở cảm thấy cần phải sáng tác. Văn cần hy không kỉ được nhà xuất bản ấn ấy đã cũng cũng kiết tốt. Tượng trưng cho cả một khuynh hướng nhạy là Pasternak, người vừa được giải Nei ở văn học.

Pasternak là một thế sĩ sống cô giữa đi ở miền chân thành biện tư khoa. Biết là viết như ở nhà nghề không thể sống được những văn nhà cộng sản. Tác phẩm thiên « Bác sĩ Zhivago » đã nói lên những nỗi chua chát và đắng cay của một con người có đầu óc độ kỉ giống mấy cách mạng nghiêm nhiệt. Đối với ông, con người sinh ra là để sống chứ không phải là để chuẩn bị cuộc sống của người mai, và đời sống không phải là một chặt, không phải là một chỉ mỗi có thể nộn được thêm một cái khuôn, đời sống được hiểu và thuyết này hay thuyết khác ...

Sách của ông không được xuất bản tại Nga nữa, nhưng nhờ một bản in lạ bức mảm sắt, thế giới đã được đọc tác phẩm của ông (gần 10 triệu bản, in bằng nhiều ngôn ngữ khác). Bài sĩ Zhivago là cuốn sách bán chạy nhất tại Mỹ.

Giải Nobel văn học trao tặng ông đã đã con số nghịch của ngài bắt, đã khiến thiên hạ phải

(Xem tiếp trang 4)

Tranh cử ráo riết chưa từng thấy ở Mỹ

ĐẢNG DÂN CHỦ CÓ CƠ THẮNG

ĐẢNG CỘNG HOÀ TỰ NHẬN BỊ SÚT KÉM

HÔM NAY LỄ ĐĂNG QUANG ĐỨC GIÁO HOÀNG GIOAN XXIII

HOA THỊNH ĐỐN.— Hôm nay, 4 tháng 11, là ngày tuyển cử đại biểu quốc hội và các viên chức ở các tiểu bang Hoa Kỳ. Trong tuần lễ Hoa Kỳ, chưa có cuộc tuyển cử nào gây nhiệm kỳ của Tổng thống, mà cuộc tranh cử lại rầm rộ như lần này.

Tất cả những vấn đề nội bộ—nhất chương trình sống nghiệp và lao động cho đến những vấn đề cải tiến quyền lợi của nhân dân, bình tế quốc gia, chống vấn đề hoàn thiện chính sách đối ngoại — đã được nêu ra. Các chuyên viên ước lượng có tới 76 triệu người phi tiếu đã bầu cử.

Đảng Cộng Hòa tự vệ

Đảng đưa thay mặt các đảng viên Cộng hòa, Tổng thống Ay sen hao quả quyết rằng trong thời kỳ tổng thống đảm nhận chức vụ, nhiều « tiến triển thực sự » về việc cải tiến lực lượng của quốc gia, sự phồn thịnh của nhân dân Hoa kỳ đã được thực hiện. Tổng-Thống tiếp tăng đối với vấn đề ngoại giao, chánh phủ của Tổng-Thống đã hết sức « phụng sự chính nghĩa hòa bình thiết lập trên công lý » của Hoa-kỳ, và đã thành công mỹ mãn...

Đảng Dân Chủ tấn công

Trong khi đọc diễn từ ở Chicago, ông Stevenson tuyên bố đảng trung cử hai công việc điều chỉnh chính sách đối ngoại, và cộng việc cải tiến và khởi sướng những đường sinh của chính sách đối nội. Tòa Bạch cung đã thất bại, vì những khuyết điểm và cấp lãnh đạo. Ông Stevenson bênpi các cử tri hãy bỏ phiếu cho đảng Dân chủ vào Quốc hội, để bỏ khuyết những chuyện điều trên và đưa ra « những ý kiến mới ».

Dân Chủ có cơ thắng

Đảng Cộng Hòa vẫn giữ vị lực quan những bộ công thế nhưng có thể bị mất 5 ghế tại Thượng Nghị Viện, tức là chỉ còn 44 ghế so với 54 ghế của Đảng Dân Chủ. Tại Hạ Nghị Viện Đảng Cộng Hòa cũng có lấy số mất 20 ghế, nghĩa là còn giữ được 150 ghế so với 256 của Đảng Dân Chủ. Đảng Dân Chủ thì tổ về hoàn toàn lực quan. Họ tin rằng họ sẽ chiếm được 64 ghế tại Thượng Nghị Viện và 290 ghế tại Hạ Nghị Viện.

Lễ đăng quang Đức Giáo Hoàng

VA TI CĂNG. — Hôm nay

Xem tiếp G trang 6

HÔM NAY 4-11

Lễ kỷ niệm

chống khởi nghĩa Cộng ở Quỳnh Lưu và khởi nghĩa Hưng

SÀI GÒN (VTX).— Theo một nguồn tin thông thạo người ta được biết rằng sau một phiên họp đặc biệt vừa rồi của các đoàn thể chống Cộng ở Thủ đô do Ủy ban Nhân dân Chống đặc chiếu dịch Tố cộng triệu tập, một Ủy Ban đặc biệt đã được thành lập để tổ chức lễ kỷ niệm cuộc khởi nghĩa chống Cộng ở Quỳnh Lưu Lê

Xem tiếp I trang 6

NHÂN DÂN VIỆT NAM CÒN CẦN TIẾP TỤC LÀM CÁCH MẠNG NỮA THÔI ?

Nhân dịp kỷ niệm đệ tam chu niên Cộng Hòa, thời đặt vấn đề

- Nếu còn tiếp tục thì tiếp tục như thế nào ?
- Những ai phải lận lưng vào cuộc tranh đấu ấy ?

(Tiếp theo) — *bài của PHAN TÂM*

Cách mạng Việt-Nam còn phải tiếp tục

Trước hết nói đến mục đích giải phóng dân tộc, ai cũng biết rằng cách mạng 1955 chỉ mới hoàn thành có một nửa vì chỉ mới có một nửa đất nước ở miền Nam được giải phóng. Trong tương lai cách mạng Việt Nam còn phải giải phóng nốt miền Bắc, dù bằng phương pháp hòa bình hay bằng phương pháp chiến tranh. Bằng phương pháp hòa bình không có nghĩa là tạm bắt tay thỏa hiệp với cộng sản, cũng không phải là ngồi đợi ngày chế độ Cộng sản ở Miền Bắc tự hủy diệt. Bằng chiến tranh không có nghĩa là chỉ cốt tuyên lình cho đông, mua sắm vũ khí cho nhiều. Giải phóng nốt miền Bắc chỉ có thể thực hiện được nếu miền Nam đã thực sự nắm được quyền chủ động và đã sáng sủa dựng cả hai phương pháp hoặc hòa bình hoặc chiến tranh tùy theo hoàn cảnh thuận lợi. Ở trong nước và ngoài nước. Mà muốn nắm được quyền chủ động, trước hết miền Nam cần phải mạnh. Cái mạnh ở đây không hẳn là cái mạnh bằng vũ khí. Cái mạnh ở đây kể cả cũng không phải là cái mạnh hoàn toàn nương tựa vào ngoại bang. Cái mạnh ở đây chỉ có thể là cái mạnh tự lực tự cường, cái mạnh đoàn kết nhất trí, cái mạnh tạo nên lòng tin tưởng : phải có kết với nhau

Xem tiếp A trang 6

BẠN GÁI PHẢI cường bách tòng quân ?

TRONG TRANG 5

Bạn **TRẦN HỒ** sẽ nói rõ chi tiết câu chuyện thực 100 phần 100 nay, một câu chuyện đang xảy ra, không phải chuyện đã xưa, thời bà Trưng bà Triệu.

— **GIỜ HỌC** của Trường Quốc gia Âm nhạc **xếp đặt không hợp lý** như thế nào ? — Cô **Thương Hoa** đặt câu hỏi :

Bạn có phải là một người sự hiểu không ?

— Qua mục lòng hỏi lòng, cô **Minh Huyền** trả lời câu hỏi của bạn đọc :

« Tôi yêu một cô, nhưng em thy của tôi lại để hết cả ấy... »

— Ở trái nào người đàn bà **hem muốn nhiều nhất ?**

Sưu tầm của cô Thúy Hương

— **NHỊN ĂN**, bạn gối có thể chữa được những bệnh gì ?

— Làm sao vừa **thăng đầu bóc** ? Chữa ốc vít ?

TRỪ MUỖI bằng lá xương rồng bên nhà ?

— Bạn **Lê Văn** phê bình : *Bạn Văn nghệ Bắc Ái miền Trung.*

— **France Nguyễn** đóng những cảnh bên rất ấy ?

— Không có phim nào hay nhất thế giới cả.

— Đoạn kết câu chuyện Ái mỹ James Dean.

— 2 người Mỹ tranh nhau quay một cuốn phim nói về đời văn Nga vừa được giải thưởng Nobel.

— Chưa đầy tuổi con, Marlon Brando là ly dị vợ.

— Những phim hay tranh.

Tin QUỐC-TẾ

La Mã

Đài Trung cảnh cáo Ý đừng cho Mỹ thiết lập căn cứ hỏa tiễn trên đất Ý, nếu nước này muốn tránh những họa.

Đài Bắc

Giới quân sự Đài Bắc cho hay rằng nếu Trung Cộng tấn công thì Quốc Quân phản công lại mạnh mẽ, và chắc trong trường hợp đó Quốc Quân sẽ không có thời gian để kịp hỏi ý kiến Đồng minh.

Bắc Linh

Hai linh mục, một Công giáo một Tin lành, ở Đông Bắc Lành đã công kích cộng sản trong bài giảng. Hai vị đó phải ly phải được bắn vì, tính thế phải trở nên sinh bạch. Sở dĩ có những bài giảng như thế này, vì cộng sản Đông Đức đã bắt bớn linh mục, một bà phước và 11 tín đồ mà không cho biết lý do.

Nga Sô

Trước sự công phẫn của dư luận thế giới, chính quyền Nga không giết nổi Pasternak nên có ý định trục xuất nhà văn nổi tiếng này ra khỏi nước Nga. Cả tên Pasternak phu nhân văn Cửu Xếp cho chống khỏi bị trục xuất.

Ấn

Hàng trăm người Ấn quá đói rách biểu tình yêu cầu Liên Hiệp Quốc xét xem hiến chương của L. H. Q có được thi hành ở xứ này không.

Thái Lan

Tòa soạn một nhật báo thiên tả ở Vọng Các bị phá phách. 200 cảnh sát đã dẹp bà cháy lây.

Ai Lao

Ủy hội cải tổ hành chánh vừa thành lập xong. Một đích giám bên nhân viên và phân chia lại công tác cho hợp lý.

NGÔN LUẬN CÔNG HIẾN BẠN ĐỌC

MỘT CHUYẾN ĐI VÒNG QUANH THẾ GIỚI

- Tại Las Vegas, người ta bắn nhau và giết nhau một cách rất vui vẻ, chỉ vì chất « phún ».
- Chỉ cần đến Reno trong 6 tuần là 1 cặp vợ chồng có thể ly dị nhau dễ dàng.

(Bài thứ mười sáu) — *Sưu tầm của PHAN NGHỊ*

Trong số những hành lý họ đem theo có một mẩu hàng quí phải ở thời kỳ ly : những người đàn bà. Mấy người đó có những bà bóa vợ. Họ tìm những thú vị cho mục được đưng chơi ở và khiêu hàng. Bà phụ nữ đó đã bỏ chồng, bỏ nhà, bỏ con để đến với Las Vegas để tìm sự vui vẻ.

Ngày 15-5, ông Wittemore đại diện công ty, ngồi ở dưới bóng gốc cây, bán đấu giá 1.200 lá đất với giá lá 265.000 đô la. Cuộc bán đấu giá kéo dài trong 2 ngày.

Xem tiếp E trang 6

Và Las Vegas đã ngày một lớn mạnh hơn lên. Từ một vùng sa mạc hoang vu đến đến trở nên một thị trấn Las Vegas lại cũng không bao giờ bỏ một đêm mà nhà nào để làm cho họ phương mình ngày một thêm giàu mạnh. Năm 1903, công ty xe hỏa Union Pacific quyết định thiết lập một con đường sắt Los Angeles-Salt Lake City. Hàng ngàn thợ đã ở lại bên đây vùng này. Hai năm sau, một chuyến tàu đầu tiên đến tới Las Vegas và, ngày 15-5, ông Wittemore đại diện công ty, ngồi ở dưới bóng gốc cây, bán đấu giá 1.200 lá đất với giá lá 265.000 đô la. Cuộc bán đấu giá kéo dài trong 2 ngày.

Xem tiếp E trang 6

PHÓNG SỰ ĐIỀU TRA ĐẶC BIỆT CỦA NGÔN LUẬN

BÊN THỚT THỊT HEO

- Trong cảnh bạc buôn bán thịt heo gặp heo tốt được lời, gặp heo xấu lỗ vốn còn nếu chẳng may gặp « heo vàng » sẽ thất nghiệp !

(Bài thứ sáu) — *Bài của N.Đ.A.*

Nếu gặp con heo tốt hơn, ông N. sẽ được lời thêm :

Gặp con heo tốt, ông N. sẽ được lời :

0đ,600 thịt nạc, bán được 43đ 80
0đ,500 bắp đùi, bán được 26đ
0đ,500 bụng, bán được 23đ.

Cộng chung : thêm được 1 cân 600 thịt bán được 92$80.

Vì thêm thịt, xương và mỡ lại ít đi chừng 1 cân và ông N... sẽ mất bớt 6 2 Thuốc nây chừng 16$

Sau khi lấy một bài tính trừ (92$80 — 16$) chúng ta thấy ông N... còn lời thêm được 76$80.

Đem cộng chung lại ta thấy, nếu được thêm may mắn gặp con và ông N... bắt thêm được một con heo tốt và đem bán theo giá của chính phủ, ông N. sẽ được lời :

76,80 + 21$46 = 98$26

Nhưng nếu gặp con heo xấu, ông N... sẽ lỗ to !

Nhưng nếu gặp con heo xấu, ông N... đã đừng trước tình trạng nây :

— Thêm 1 cân xương bán được... 12đ.

Thêm 1 cân chân giò bán được... 20đ.

— Thêm 1 cân bì bán được... 2đ cộng chung 34đ

Nhưng ông N... sẽ bị bớt đi :

— Bớt 1 cân thịt nạc, bị mất đi 73đ.
— Bớt 1 cân thịt đùi, bị mất đi 53đ.
— Bớt nửa cân bắp vai bị mất đi 23đ
— Bớt 1 cân ba rọi, bị mất đi 32đ.
— Bớt 1 cân mỡ, bị mất đi 20đ.

Cộng chung 201đ.

Tính chung, gặp con heo xấu, thêm được 3 cân xương và bì mất đi mất đi 4 cân nước thịt và mỡ ông N... sẽ bị thiệt thòi như sau

201$ — 34$ = 167$

Nếu cầng ta đem 167$ trừ tiếp lên của con heo đã được ông N. đem bỏ sinh để cho bạn đọc tính ta chợ (21$46), chúng ta sẽ thấy ông N... còn bị lỗ :

167$ — 21$46 = 145$54

« Canh bạc thịt heo »

Câu chuyện giữa ông N... và các bạn hàng thịt khác với chúng tôi đã đây cũng đã hơi kéo dài. Tôi nói đùa cho không khi bớt « căng thẳng »

— Như thế là... sau khi bốc thăm xem số mình đen đỏ thế nào và « thời vận » trong quý có xui xẻo hay may mắn làm sao, hàng ngày, quý ông cần chơi thêm một « canh bạc thịt heo » nữa.

Ông N... mơm cười, mấy nếp đan đeo in đậm trên khuôn mặt xem nắng.

— Phải ! Ông đã nói đúng... Đúng là chúng tôi đánh bạc ông ấy. Tôi xin nói thêm một chuyện nữa, như ông phi lại trên mặt báo để quý bà quý cô khi đi chợ biết rõ chúng tôi như, đừng có buộc chúng tôi vào cái tội đầu cơ buôn lậu, bóp hầu bóp cổ người đi mua đắt lấy tiền.

Xem tiếp H trang 6

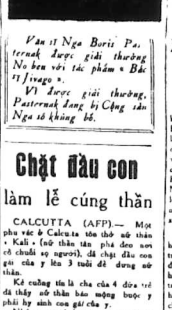

Văn sĩ Nga Boris Pasternak được giải thưởng Nobel với tác phẩm « Bác sĩ Zivago ».

Vì được giải thưởng, Pasternak đang bị Cộng sản Nga tố khổng bố.

Ông Nguyễn cao Hách Giáo sư thực tỷ trường Đại Học Luật khoa

Trong buổi lễ khai giảng trường Đại Học Luật Khoa

Chính sách thuế khoá TRONG VÙNG HẬU TIẾN đã được giáo sư thực sỹ Nguyễn-cao-Hách đề cập đến

SÀI GÒN.— Sáng qua 3-11, các trường Đại học Sư Phạm Luật Khoa Văn Khoa, Y khoa v.v... đã làm lễ khai giảng năm khoá 1958-59 rất trọng thể.

Riêng tại trường Đại Học Luật Khoa, ông Bộ trưởng Bộ Quốc Gia Giáo Dục Trần hữu Thế và ông Bộ trưởng ngoại giao Vũ văn Mẫu đã tới dự lễ.

Ông Vũ văn Mẫu nhân danh là Giáo sư của trường đã giới thiệu ông Nguyễn cao Hách, Giáo sư Thực sĩ Kinh Tế Học đến giảng về đề tài : «Chính sách thuế khoá trong vùng hậu tiến.»

Bài giảng này đã được sinh viên hoan nghênh nhiệt liệt.

CẦU SẮT GÃY XE NHÀO XUỐNG SÔNG

3 người bị thương nặng

của tin HOÀNG MỸ

PHONG ĐÌNH — Một tai nạn không khiếp vía xảy ra trên đường Bình Thủy—Ô-Môn (Phong Dinh) lúc cả vùng trên xôn xao bàn tán đến Nguyễn chiến 31-10-58, chiếc xe vận tải số NDH 324 chở đầy thùng dầu lửa do tài xế Nguyễn văn Hai lái chạy từ Cần-Thơ về Thốt-Nốt, Đến cầu sắt Trà Nóc, xe vừa lên được một phần ba cầu thì bỗng nhiên cầu gãy ba lần chiếc xe lật xuống sông chìm ngay.

Tai nạn xảy ra lúc tài xế Hai và hai người trên xe bị thương nặng trong đó có anh Ký Nguyễn văn Đa đang hấp hối trên quyền bệnh, thiệt hại có tới 200.000$. Nhà chức trách đang mở cuộc điều tra để hiểu rõ nguyên nhân sự tai nạn và cho mọng quả có đã định hay vì cầu đã quá già yếu. Theo như chủ chăng tài được biết thì chiếc xe gặp tai nạn là của Hoa kiều Lý ở Thốt-Nốt.

Chặt đầu con làm lễ cúng thần

CALCUTTA (AFP).— Một phụ vác ở Calcutta tên thờ nữ thần « Kali » (nữ thần tàn phá đen xơn có chuỗi sọ người), đã chặt đầu con gái của y lên 3 tuổi để dâng nữ thần.

Kẻ cuồng tín là cha của 4 đứa trẻ đã thấy nữ thần bảo mộng bước y phải hy sinh con gái của y.

Những người lân cận nghe tiếng la thảm phát được chạy ra ngay tức nay, đã kịp cảnh binh lại bắt kẻ sát nhân.

TINH THẦN KHỞI NGHĨA CHỐNG CỘNG CỦA ĐỒNG BÀO QUỲNH-LƯU VÀ NHÂN DÂN HUNG - GIA - LỢI BẤT DIỆT

THỜI GIAN QUỐC TẾ

BÀN DI CHÚC

QUỲNH-LƯU — BUDAPEST

Ngày nay, hai năm trước, Quỳnh Lưu vùng dậy chống kẻ thù ở tin Đắc. Khác hẳn tự do tín ngưỡng, nhưng tiếng nắc nghẹn ngào của nông dân Quỳnh Lưu đã sượt ở tuyến 17, nó hàng thành trận bão cảm hòa trong tương tâm thế giới. Đã hai năm, những người chống Cộng kỉ niệm hiến sĩ Quỳnh Lưu. Năm nay, Quỳnh Lưu sống lại trong trí nhớ mỗi người giáo lúc các đồn tre hàu thân chân đã lên lượt trở mình đã đối phó với hiểm họa cộng sản, và Tây Phương đã giúp đỡ hết đóng tài chiến trình ở Việt-Nê Đông Đức Gia-Nơ và Liên-Hiệp-quốc. Giờ phút này, Quỳnh Lưu của chúng ta không cần là sống kiến quốc gia nữa. Khước tại Budapest, Quỳnh Lưu đã sáu chín Hiến thức và lịch sử quốc tế, trở nên một kinh nghiệm chống Cộng hết đặt.

Nên Janos Kadar không ngăn ngại rước chiến sư ở viết đến áp ngăn quân và hành quyết Imre Nagy, Pal Maleter, thì ở Quỳnh Lưu, Hồ-chí Minh đã mượn trong phiếu của Đức Kinh đã đặp tất một tiếng hòa nhà bé. Những người chống Cộng, hào mình với tiếng khóc Budapest, mặt nước bão nông chiến, nhưng sau phút bồng bột, sự thật phũ phàng đã hiện ra rõ rệt : cộng sản là đồng nghĩa của sự lực, của thiệp sẽ lực là sẽ tính tiếp tay cho cộng sản. Hôi giờ, hòa tiến người tù Tây Phương không hay sang Đông-Âu đã trở đầu mỗi tên sát Budapest, đã 150.000 binh sĩ cộng hòa, một lũng quyết chiến và quyết thắng, đánh đông lại ở bên nay Bên Hải, Quỳnh Lưu và Budapest nữa lên một cách đồng cảm nhưng hình thái chống Cộng hòa hiện nhất là hòa hình, sẽ chỉ có nhân đạo mới thắng được bạo quyền, hình thái mới khác phục được giận dữ. Không phải mới giữ mỗi, Tây Phương đã lái Thu trên con đường lý đi với quốc tế cộng sản và giúp phương tiện cho Gomulka đã nhập mới phân tập quân tự do nào nhỏ sau bức mảm sắt. Hơn sức mạnh, thiên thuật chống Cộng bằng sự thật đã đánh thức Nam Dương, Diên Điện, Pa-ki-Tang, Thái Lan, đã siết mạt nông dai biên cả chương quanh Ngũ Xá và Trung Cộng. Chánh sách hòa hình đã đánh ngã hồn nhân Đông Đức và cản chân giảm lượng Bắc Hàn. Thuốt quân sơn kiên, Đài Loan cũng đã bước sang kỉ nguyên chống Cộng bằng hòa hình. Nông sáng tự do đã mọc lên, nhưng không bao giờ bằng trước. Kỉ niệm Quỳnh Lưu — Budapest năm nay, những người chống Cộng không thể không ôn lại bài học lịch sử đã Kiện toàn nên sống một chất sống tích thân, tạo điều kiện khát vọng và sống tự do, nhân tố của những đàn tộc bị đàn áp, thuyết phục các khuynh hướng chống Cộng người đã có tiếu cực, gần mình sơt chiến lược chung, để chính là bên chân thư siết bằng máu Quỳnh Lưu và Budapest.

Nên Janos Kadar không ngăn ngại rước chiến sư ở viết đến áp ngăn quân và hành quyết Imre Nagy, Pal Maleter, thì ở Quỳnh Lưu, Hồ-chí Minh đã mượn trong phiếu của Đức Kinh đã đặp tất một tiếng hòa nhà bé. Những người chống Cộng, hào mình với tiếng khóc Budapest, mặt nước bão nông chiến, nhưng sau phút bồng bột, sự thật phũ phàng đã hiện ra rõ rệt : cộng sản là đồng nghĩa của sự lực, của thiệp sẽ lực là sẽ tính tiếp tay cho cộng sản. Hôi giờ, hòa tiến người tù Tây Phương không hay sang Đông-Âu đã trở đầu mỗi tên sát Budapest, đã 150.000 binh sĩ cộng hòa, một lũng quyết chiến và quyết thắng, đánh đông lại ở bên nay Bên Hải, Quỳnh Lưu và Budapest nữa lên một cách đồng cảm nhưng hình thái chống Cộng hòa hiện nhất là hòa hình, sẽ chỉ có nhân đạo mới thắng được bạo quyền, hình thái mới khác phục được giận dữ. Không phải mới giữ mỗi, Tây Phương đã lái Thu trên con đường lý đi với quốc tế cộng sản và giúp phương tiện cho Gomulka đã nhập mới phân tập quân tự do nào nhỏ sau bức mảm sắt. Hơn sức mạnh, thiên thuật chống Cộng bằng sự thật đã đánh thức Nam Dương, Diên Điện, Pa-ki-Tang, Thái Lan, đã siết mạt nông dai biên cả chương quanh Ngũ Xá và Trung Cộng. Chánh sách hòa hình đã đánh ngã hồn nhân Đông Đức và cản chân giảm lượng Bắc Hàn. Thuốt quân sơn kiên, Đài Loan cũng đã bước sang kỉ nguyên chống Cộng bằng hòa hình. Nông sáng tự do đã mọc lên, nhưng không bao giờ bằng trước. Kỉ niệm Quỳnh Lưu — Budapest năm nay, những người chống Cộng không thể không ôn lại bài học lịch sử đã Kiện toàn nên sống một chất sống tích thân, tạo điều kiện khát vọng và sống tự do, nhân tố của những đàn tộc bị đàn áp, thuyết phục các khuynh hướng chống Cộng người đã có tiếu cực, gần mình sơt chiến lược chung, để chính là bên chân thư siết bằng máu Quỳnh Lưu và Budapest.

ÔNG LÊ ĐÌNH TUẤT LÊN TIẾNG THANH MINH

VỀ VỤ BUÔN HÌNH 123 DÂN BIỂU

L.T.S.— Cũng như tất cả các đồng nghiệp xuất bản tại Thủ đô Ngôn Luận số ngày 31-10 có đăng tin nói về buôn hình 123 Dân biểu Quốc hội bị bắt. Sau đó ông Lê-Đình-Tuất, người chủ trương tiệm in hình Quốc hội đem bán, có tới Tòa Soạn yêu cầu được lên tiếng thanh minh. Luận luận tăng trong cảng luận, Ngôn Luận nhận sáng đăng tất lời thanh minh của ông Tuất. Và cũng trên đây Ngôn Luận xin đưa tin thêm là bạn đọc vẫn thêm sự ủy đó. Theo sự điều tra riêng của bản báo phóng viên thì ông Tuất in hình Quốc hội là một việc hợp nhẽo, có giấy phép của nhiều cơ quan. Cũng nhiều việc tên hình đã đi bán tràng nhà con cần phải trình bán sau cơ quan Cảnh sát đô phương Vì thiếu sự trình bản đó mà đã xảy chuyện lắt bắt, nên hiện nay nội ông cần đang được cơ quan có thẩm quyền xét định.

NGÔN-LUẬN

Lời thanh minh của ô. Lê đình Tuất.

Tuy chúng tôi đã được Qui vị Tình trưởng và Quận trưởng các tỉnh, quận kí tiếu cho được bán đã đăng từng nhà phòng không có tính

Xem tiếp C trang 6

Tin VẮT HẰNG

Ngày hôm qua thứ hai 3-11-58, lễ cầu nguyện cho chiến sĩ trận vong đã có hành lạt ba địa điểm ở Thủ Đô : Chùa Ngọc Thanh Đức Bà, Chùa Phật giáo (đường Bà Huyện Thanh Quan) và nhà thờ Tin Lành (đường Trần hưng Đạo). Tăng thống và các nhân vật cao cấp trong chính phủ đã tới dự lễ tại nhà thờ Đức Bà.

Văn Phòng Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa vừa thông cáo :

Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa thành thật cảm ơn tất cả đoàn thể và nhân sĩ, Việt Nam và ngoại quốc, đã chúc mừng và gửi kiến nghị tới lòng

Xem tiếp K trang 6

Đoàn nữ binh Do Thái sẵng hăng dũng khống kẻ nam binh. (xin xem bài ở trang 5)

TIN THỂ THAO

Tổ chức Đệ Nhị

Quốc Gia Thể Vận Hội tại Nha-Trang

SÀI GÒN. — Cuối tháng mười một này, Đệ nhị Quốc gia Thể-vận-hội sẽ được tổ chức tại thành phố Nha-Trang. Hơn 400 lực sĩ nam và nữ sẽ dự ngày Đại-hội và ngày được thắng sẽ vang tên tại Nha Trang.

Số lực sĩ của 12 nhóm liên tranh được dự định như sau :

Điền binh (13 môn) nam 194, nữ 120
Bơi lội nam 60, nữ 50
Bơi ngửa nam 144, nữ 60

Nhà Tổng Giám Đốc Thanh niên, Thể dục và Thể Thao đã sẵn lực cố nhiều để tổ chức các cuộc thế vận quốc gia này và định ban đó mở đầu một phong trào thể vận gần như chưa có trong nước.

ĐÀN MÁY Tân NGHỆ

ĐÂY, MẦM TẬN THẾ !

Hôm qua, Gần đã trình bày cùng bà con số « quan điểm người tù » của Gần nó đã kết luận rằng : Trái đất sẽ không nổ tung vì bom A bom H loài người không thể tuyệt chủng vì bụi phóng xạ. Hôm nay Gần mới xin bàn tin xuôn số người sẽ tiện thế nay.

Vì sức phóng xạ của thứ tính quả mạnh, ai chết đó cũng tính quả con mà « ăn độ » của Đọn-Đọc lại bị giảm đi. Cho nên nhân loại sẽ tiến tới chết dần dần giống Đây nhỏ vì bụi phóng xạ mạnh quá mà chúng có sự sống trong mấy ngày qua : Lưu không có tiền nhà trả lại là giảy trăm, mà có được vừa khách ... hụt bạn cô chu hết thứ, rồi lại bắt mướn nhà đó ! Khi ra Tòa quan Tòa hỏi : ông khách « rằng » : « Cô hắt hơi ở đây ? » thì ông trả lời gan thơn lớn mặt tiếng : « Không ! » Thà ra cái « lương tâm » của ông đã được xuất dương từ nhà !!!

Ở Tân-Sơn-Nhất, nơi tốt 30, thông 10, cả mặt đoàn « thiếu sinh » cần tự quản ; cả Nông đã ra tận nơi có khoá ra máy giúp giải đỡ tận cùng mặt ông. Sau khi lấi xem đã ra cũng bỏ qua lên được 3 trang, ông bỏ tà bắt mà biết vậy ; Vì mặt chỉ tiếu, gieu muốn bắt cả con gái ông đem đi đăng đi... chơi, mà lại để lòng ngán cảm Vì thế ông bỏ đi mặt hụp đăng chơ « gieu hiểu tất bắt nào thân trang ! Thì ra « phòng tiết không đợi tuổi », Đâu xanh đã mà mau đã lắt !

Hai ông chẳng nhà nọ chẳng có con gần ... hồ mà sự thẳng cũng tay.

Xem tiếp B trang 6

SỐ 199 *Truyện dài của HOÀI DIỆP THƯ LANG*

CHƯƠNG XI

ĐƯỜNG KIẾM BÍ TRUYỀN VÀ MỘT BÀI HỌC CAO GIÁ VỀ « TÌNH THÂN THƯỢNG VÕ »

(Tiếp theo)

Quay sang phía tên Cụt, Thợt hơi nhíu lông mày, giọng trách móc :

— Quan bác lạ quá ! Nói cứ như mất đã trông thấy rồi ! Quan bác cứ nghĩ rằng ai cũng như quan bác vậy ! Nghĩ thế nhất định là nhầm ! Đây, rồi quan bác xem : Vũ đại huynh sẽ không giống quan bác đâu ! Nhưng cứ thong thả một, hai hôm nữa, có gì hệ trọng mà quan bác có vẻ cứ như thách thức Vũ đại huynh thế ?

Trách bạn xong, y lại cười duyên cùng Vũ Lý :

Xin Vũ Đại huynh bỏ quá đi cho ! Ông bạn tôi tính khí vô biên, gặp lăng chơi giang hồ,!! y như cứ muốn thử tài !..

Vũ dân giọng đanh thép :

— Tôi sẵn lòng để ông bạn thử tài vẽ đủ mọi môn trong nghề võ : cưỡi ngựa, bắn cung, đánh kiếm, côn, quyền v.v.. Đây chúng tôi đủ người để biểu diễn hay hầu tiếp ông cùng được...

Tên Thợt liền ngắt lời :

— Vâng, vâng ! Nếu được các vị hào hán vẫn lòng giúp cho biết tài nghệ thì cho gì quý hóa hằng ! Nhưng hãy giờ hình như các vị đã xong cuộc thao luyện, và cũng đã gần đúng ngọ, nắng gắt lắm rồi, xin để chiều hay mai...

Vũ gật đầu nói tiếp :

— Xin hẹn các ông đến chiều mai ! Vả lại ngày nào chúng mình cũng có những cuộc thao dượt ngay từ sáng sớm. Nếu các ông còn ở lại Mường Vang một vài hôm, sẽ không thiếu gì cơ hội...

Nói tới đây như chợt nhớ ra điều gì, Vũ nhìn thẳng vào mặt tên Thợt, nghiêm giọng :

— Lúc nay, ông nói các ông qua đây có chuyện cần riêng vậy tôi xin hỏi thực : các ông có quen ai ở trên này không ?

— Thưa không ! Chúng tôi đặt chân lên đất Mường Vang này là lần đầu tiên.

— Vậy, nếu không có gì phiền, tôi muốn mời các ông về nghỉ tại « Bản » riêng của chúng tôi cho vui. Cung gần ngay sau núi đây thôi ! Hằng ngày ra « thao vũ trường » tiện lắm. Các ông khỏi phải ở nhà trọ, lụộm thụộm, mà gặp phiền chuy Âm Phủ thì ăn ăo không chịu được !

Tên Thợt chỉ chờ đợi tới lúc này. Lời mời của Vũ Lý quả đã hào hiệu một cuộc kết giao thân mật đúng như Thợt ta vẫn mong muốn.

Y nhận lời ngay :

— Được vậy thì còn gì bằng nữa ! Thực là vạn hạnh ! Vạn hạnh ! Chúng tôi xin đa tạ tình tình của đại huynh, và xin theo chân đại huynh ngay từ bây giờ !

Quan Lang Mường Vang, vốn là người hiếu khách, thấy Vũ Lý đã có vẻ bốt gang với hai kẻ lạ mặt, bèn lên tiếng nói lớn cho cả mọi người cùng nghe thấy :

— Hai vị đã lên tới Mường Vang này, và đã có lòng liên tài tìm đến với Vũ Đại Ca chúng tôi, thì ở « Bản » với Đại Ca là phải lắm rồi ! Nhưng hôm nay, mời tất cả các vị hãy về nghỉ chân tại tệ Xá, tối xin có một tiệc rượu nhỏ gọi là để mừng cuộc hội kiến tình cờ hôm nay...

Tất nhiên các vị hào hán đều hưởng ứng. Xưa nay, những bữa rượu của nhà Quan Lang vẫn được các vị thực lòng chiêu cố, và rượu nhà Lang Mường Vang vẫn được người ta truyền tụng là thứ rượu làm bốc tình hơn thường vậy.

Mãi tới lúc mọi người bắt đầu rời bước khỏi thao trường, Vũ Lý mới hỏi tên Thợt :

— Hai ông chắc biết quý danh ? Để chúng ta gọi thẳng tên, họ nhau cho tiện !

Tên Cụt đưa mắt nhìn tên Thợt.

Chẳng cần đến tài mắt hơn ý mà vẫn thấy tên Thợt cũng không quên đăng chúng cần phải đắn đo lắm lắm. Có đắn phải hồn cũng phân xác của chúng đều bán đứt cho quỷ, buông hết tên họ ! Hào Hán Thợt liền bịa ra hai cái tên họ và vơ :

— Chúng tôi đều họ Đặng. Ông bạn tôi là Đặng Quyền, tôi là Đặng Côn...

Quan Lang Mường Vang cất tiếng cười sảng khoái :

— Hay lắm ! Một ông là Côn, một ông là Quyền... « Côn quyền hơn sức », tất phải « lượt thao gồm tài » ! Con nhà võ, quả thực nhiều khi chi nghe cái tên đoán đã biết nhau...

Tuy miệng nói thế, nhưng kiếc nhìn ông khách, Thợt chân đi tập trên bậc cấp, thực tinh, trong thâm tâm, Quan Lang chẳng tin khách có tài nàng gì xuất chúng, ngoài cái tài « vuốt mõm ngựa hết kham » !

Riêng Vũ Lý, chẳng tin tưởng nhưng cũng không khinh hão hán Thợt. Kinh nghiệm đã từng cho Vũ biết những kẻ dị hình, dị tướng, có khi cả những kẻ không có tướng mạo vũ biên chút nào (ví dụ Hoàng Bảo) thường lại chính là những tay vũ nghệ hơn người.

Nhưng, không hiểu sao, cái tướng mạo quái dị của ông « Đặng Quyền » lỗ mãng (tức là ông Cụt) chỉ có thể làm cho Vũ thấy gai mắt khó chịu, không thể nào khiến Vũ kiêng nể hoặc có đôi chút cảm tình, dù chỉ là một chút cảm tình xã giao !

Vẻ cái vóc dáng nghênh ngang cao lớn của khách thì chẳng có gì đáng kể, bởi Vũ cũng cao lớn trượng phu không kém. Vẻ cái vẻ xấu trai của khách thì Vũ đành chịu thua ! Nhưng « xấu trai » vốn không phải là một điều kiện chính phục lòng người, và cũng chẳng phải là dấu hiệu của kẻ có tài võ nghệ siêu quần bạt chúng.

Duy còn có bàn tay cụt một ngón ! Chẳng biết bàn tay đó có giúp thêm cho tướng mạo ông khách thô kệch thêm vẻ kỳ quái lắm lắt không, nhưng bàn tay bốn ngón đó đã khiến Vũ Lý phải chú ý tới đặc biệt một vật dưới con mắt tò mò.

Vũ nhìn thấy bàn tay cụt đó vào đúng lúc mọi người bắt đầu quay gót tiến vòng theo chân nói về nhà Quan Lang.

Tiệc rượu hôm ấy kéo dài đến tận tối mịt.

Các hào hán đều say lắm ! cái độ giữa bữa ăn, người ta đã hào hứng đua nhau biểu diễn vũ thuật ngay trên chiếu rượu. Nhưng đó là cuộc biểu diễn vũ thuật của những cao đệ trong « môn phái Lưu Linh », nghề võ đã tới chỗ xuất phẩm, lấy hư làm thực, lấy ảo làm chân, chẳng khác kiếm tiên, quả khách : có kẻ đã cầm vô chai mua đem thay bào kiếm, dùng đũa phòng lên mái nhà như phóng phi tiêu, xác đũa gà đánh lộn một bài thiết giáp, hai tay bưng hai đĩa trao nai đi biếu cả bạn quyền Mai Hoa không hần một miếng thịt ra ngoài.

Giữa bữa không khí thượng võ một cách vượt khuôn khổ như vậy, chỉ có riêng Vũ Lý cùng tên Thợt vẫn giữ được tinh thần tỉnh táo.

Con tên Cụt cũng đã say mèm. Một mình y đang bộ cộc « Lục Hiệp Ngũ Nghĩa » sầm lại quần cho một trận mẽ tơi một trận « đấu rượu », không phải « đấu võ » ! Các đấu em khác của Vũ Lý cố mặt trong tiệc rượu đều đã xô ra ngoài, hoặc nhẩy dật vào dự cuộc, hoặc vậy chung quanh hoan hô, cổ vũ đám chiến tướng từu đồ.

(Còn tiếp)

SỐ 19 Truyện dài của TẠ-QUANG-KHÔI

Phần thứ nhất

CHƯƠNG VIII

(Tiếp theo)

Nàng hầu như quên hết những chuyện hôm qua. Nàng vui vẻ ngồi dậy, nghĩ đến những việc sẽ làm trong ngày hôm nay.

Bất giác nàng mỉm cười. Nàng nhìn qua màn. Trong giường bên kia, thằng Tiến ngon lành ngủ. Nàng thầm nghĩ : « Thằng bé ngoan tệ ư ! Rồi nàng khẽ khẽ hát một bài hát hai vui.

Nàng lại nghĩ đến những việc phải làm trong ngày hôm nay. Nàng phải dạy thằng Tiến học Pháp văn. Nàng sẽ chính tay làm một bữa cơm thật thịnh soạn. Để làm gì ? Để ăn mừng một ngày vui chăng ? Có lẽ. Nhưng thật ra, chính nàng không biết lại sao nàng lại có ý nghĩ kỳ dị thế ? Ồ ! cần gì. Miễn là vui vẻ ! Nàng nghĩ xem có nên mời ai không ? Không. Không. Hai chị em nàng mà không đủ vui ư ?

Suốt một buổi lẩn lẽ liền, Bạch-Liên sống trong một trong thái rất thất thường. Lúc vui lúc buồn, không sao định rõ được. Mà cũng không hiểu tại sao ! Vui thì thật vui, mà buồn thì cũng thật buồn. Thấy tính tình chị đổi thay một cách kỳ lạ, thằng Tiến đâm lo. Nó không biết làm thế nào cả. An ủi chị nó ư ? Nó chả dám. Mà nó cũng chả biết an ủi ra sao. Nó chỉ biếng khóc. Khác thằng ! Nhỏ có khi nào Bạch-Liên bắt gặp nó khóc, nàng cũng lại bảo khóc theo. Nó bất hoảng nín bặt. Rồi nó đứng lặng nhìn chị lo lắng. Nếu Bạch-Liên có làm sao, nó cũng khó lắm.

Một hôm, Thường đến chơi. Chỉ có mấy ngày mình thằng Tiến ở nhà. Bạch Liên đi từ sáng sớm. Thằng Tiến không biết là chị nó đi đâu. (Nàng đã nghi hắt được từ lâu nay rồi). Nó liền kể cho Thường nghe chuyện Bạch Liên. Nó cầu cứu anh giúp nó. Nó chỉ lo chị nó lâm bệnh thì khốn. Nghe xong chuyện, Thường ra chiều suy nghĩ lung lắm. Anh biết rõ nguyên cớ để khiến Bạch-Liên buồn đau rồi. Lòng anh cũng không khỏi tê tái. Nàng yêu Hưng đến thế ư ? Anh nghĩ đến anh. Anh nghĩ đến mối tình mà anh ấp ủ từ bao lâu nay, thật éo le vô cùng ! Anh tự nhiên cảm thấy giận Hưng, rồi ghen tới Hưng. Anh giận cả Hưng là con người như thế mà bạc tình. Anh biết rõ Hưng sinh trưởng trong một gia đình mà bố mẹ có một nhân sinh quan rất hẹp hòi nên đã thờ ơ với mối tình đằm thắm của Bạch-Liên Hưng là người có học. Hưng sống giữa một thế hệ mới mà vẫn không sao gột rửa được thành kiến của những người xưa. Anh tuồng tấy Bạch Liên chỉ vì nàng là cô ả. Anh không thèm đến xía đến tâm hồn của nàng. Anh nỡ lượt nàng vào hạng người tầm thường. Và cái khinh nàng. Mấy năm trời yêu thương nhau không đủ để cho anh hiểu nàng sao ? Hay anh chỉ là một người có chọn ? Hay anh cũng ; hàng khác gì những con người ở nơi ở trên cao đời này ? Yêu chỉ để mà lợi dụng ! Kẻ không lợi dụng được thì vứng rẫy. Nếu quả vậy, anh có vứng đáng với mối tình chung thủy và cao thượng của Bạch-Liên không ? Mối tình ấy vững thắm quá, tha thiết quá ! Thế mà anh vẫn [illegible] tình nhạt ! Anh chỉ là một con người quá tầm thường. Thế mà trước kia nàng cứ hiểu lầm !

Càng nghĩ, Thường càng giận Hưng. Anh giận Hưng bao nhiêu thì lại ghen với Hưng bấy nhiêu. Anh ghen với Hưng chỉ là một con người tầm thường như thế mà vẫn được Bạch-Liên tha thiết yêu. Có ! anh, anh đã hết lòng với nàng đã yêu nàng hằng một mối tình rất nồng thắm, lại chỉ được nàng đáp lại bằng thờ ơ, bằng lạnh nhạt. Hay quả lắm, nàng chỉ coi anh như một người bạn rất thân. Thế thôi ! Nhưng không ý thế mà anh nỡ giận nàng. Trái lại, anh thương nàng vô cùng. Anh càng thương nàng khi nàng bị Hưng phụ bạc. Anh cần phải đưa nàng ra khỏi cảnh buồn thảm này.

— Anh Thường anh có thương em không ?

Thường cất nhắc thằng Tiến. Hai mắt nó rơm rớm ướt. Anh cuối lấc nó, khe khẽ gật đầu, không nói. Thằng Tiến vẫn nhìn anh đăm đăm, nghẹn ngào :

— Anh làm thế nào bây giờ ? Em thương chị Liên quá.

— Em, cứ yên chí. Thường đáp. Anh sẽ hết lòng Anh còn thương chị Liên hơn em nữa kia.

Thằng Tiến ôa khóc. Thường phải dỗ mất nó mới nín. Sau đó, anh ra vẻ. Anh nói là đi tìm Bạch-Liên.

« Đi tìm Bạch Liên ? Anh tự hỏi. Tìm nàng ở đâu bây giờ ? « Anh lang thang đi khắp phố phường. Anh đến hỏi thăm tất cả những người bạn quen của Bạch-Liên. Tuyệt nỗi im tin.

Đến trưa, anh rẽ qua Tòa soạn để lấy thư từ và viết nốt những bài còn bỏ giở. Bất ngờ, trong xếp thư của Báo giới gửi tới cho anh, Thường Ngọc tìm phát cho hiết buổi sáng có một thiếu nữ đến tìm anh và viết thư để lại cho anh, theo hình dáng mà anh ta tả lại, giống thiếu nữ đó là Bạch Liên. Nàng đến tìm anh có việc gì ? Anh vội bốc thư ra đọc. Nàng hẹn gặp anh có việc cần. Nhưng, nàng lại không cho biết sẽ gặp anh ở đâu. Bức thư ấy của nàng càng khiến anh thêm sốt ruột.

Viết xong bài, anh lại vội vã ra đi. Anh đến ngay nhà Bạch Liên. Anh gặp thằng Tiến đang ngồi khóc ở nhà ngoài. Trông thấy anh, nó mừng rỡ lau khô nước mắt. Nó cho anh biết Bạch Liên vừa có vẻ đang lên cơn sốt lị bì. Nàng nằm ở trong khó. Anh rón rén đi vào. Nghe có tiếng chân bước đến gần giường mình, Bạch Liên hỏi :

— Ai ?

Tuy hỏi thế, nàng vẫn nằm quay mặt ra phía tường. Không đáp, Thường nhìn qua màn. Lòng anh thất lại. Mái có mấy hôm mà Bạch-Liên sút kém đi nhiều quá. Đầu tóc bơ phờ, mặt quầng thâm, mà hóp lại cả nước da vốn xanh xao nàng đã phơn phớn có, nhưng anh cũng nhận ra khu người gầy gò của nàng.

Lòng anh rón rá mốt niềm thương. Mắt anh rưng rưng như muốn khóc.

Bỗng, Bạch Liên mở mắt và trở mình nằm quay ra ngoài. Nàng nhìn Thường chăng như muốn hỏi.

— Anh Thường đây ô ?... Anh đến có việc gì thế ?

Thường vui tay :

— Thôi, Liên mệt thì cứ nằm nghỉ đi.

Bạch Liên lắc đầu :

— Không. Tôi không mệt. Chỉ hơi nóng một tý thôi. Anh ngồi chơi.

Thường kéo ghế đến sát giường nàng. Anh nói :

— Hình như sáng nay Liên đến tòa soạn tìm tôi ?

Nàng ra chiều suy nghĩ đáp :

— Thế à ? Có lẽ. Mà đến tìm anh có việc gì thế ?

Thường ngạc nhiên :

(Còn nữa)

Trước khi cuộc thảo luận...

(Tiếp theo trang 4)

ai chắc là có bạn sẽ ngạc nhiên lắm : « Rồi do ĐỨC TÍNH ra người bộc phát, một số tài mất hết nhân cách và lâm en ở những con người vì hệ thuật chân chính » Xin bạn o phép tôi được viết dặm ! hai chữ ĐỨC TÍNH, và ai bạn rằng bạn có dám quả quyết rằng J.D. không phải là một con người vì nghệ thuật chân chính không ? Nếu bạn quả quyết như thế thì tôi cho rằng ộc trình bày nhận xét khác ơi vớm.. Và lại, bạn công nhận ing có những con người vì ghệ thuật chân chính mà sao lại ở hàng chữ to tướng nầy in trên đầu bài : « Không nên ấy nghề tài tử vì cuộc đời của họ n một gương xấu xa » ??? Nhưng Tài Tử là gì ? Tôi giở ăng « Tài Tử là người chuyên ề một nghề thuật nào, chỉ vì thích nghề thuật đó ». Vậy thì ai tử ở đây rất có thể là Mozart, Van-gogh, Victor Hugo, Greta Garbo, Chaplin, J.D. v.v... và tôi sau nữa mới đến các « Tài tử nửa mùa », nếu có. Bạn đừng lỗi lôi cho người chủ ý in những hữ ấy lên đầu bài, vì họ đã cần ở vào bài của bạn... Và đến lấy tôi có thể đóng ngoặc được ồi.

Có nhiều bạn đã phản đối ài chu tôi viết cho bạn X.P. Nếu bạn phủ nhận công của J.D. tức là bạn đã phủ nhận công của tất cả ả vườn nghệ sĩ..... « Xin ở bạn cho phép tôi dựa vào « kiến học » để chứng minh cho đó : « Có nhiều mặt phảng song song, nếu cắt tuyến nào cắt mặt phẳng trong số ấy, cắt tuyến đó sẽ cắt tất cả mọi mặt phẳng kia ».

Con có bạn cho rằng tôi « dở người » ư ? « ai mộ » một cái vào chết của một người Mỹ ở tân đau đâu... ! Tôi xin thưa : « Các bạn cứ có tính quên rằng người ta đã nhiều lần nhắc ở nhắc lại : Những cái gì thuộc về tinh thần, tâm tình mới đáng kể, mới tồn tại mãi mãi ; còn những gì của cải bụi sẽ lại trở về với cát bụi... Hơn thế nữa, các bạn có đâm cả gan công kích hàng triệu người thờ con bò mà các bạn vẫn ăn thịt hàng ngày không ? »

Tôi cũng không lấy làm lạ khi thấy có nhiều người « ghét » J.D. bởi vì khả ái như Thúy-Kiều là cùng.... vậy mà cũng có những nhà đạo đức (chẳng biết thật hay giả) cho là khả ố nữa là.. Tôi cũng phản đối người nào ngỏ nhận rằng J. D. chết vì tự tử... Thực đã dại rồi.... nhưng tôi còn phải viết nốt một vài điều cần thiết :

Thưa các bạn đương khuyên tôi nghỉ kỹ lại gì nữa, tuy nhiên vừa được thành lập, những nữ binh nhất định từ chối không chịu làm bếp mặc dầu lệnh thượng cấp rất gay gắt. Họ viện cớ rằng nhận ngũ được cầm súng là một điều vinh dự, nếu phải làm bếp thì thật là nhục nhã,

Trước lý luận cương quyết của họ, ai quan chỉ huy đành phải nhượng bộ. Và người ta phải tuyển những « đầu bếp tu mi » vào phục vụ tại các trại nữ binh. Để bù vào việc làm bếp, nữ binh Do Thái tình nguyện làm thay cho đàn ông tất cả những việc nặng nhọc và khó chịu khác.

Đi lính không còn thì giờ làm dáng

Người nữ binh được huấn luyện sử dụng đủ cỡ súng của bộ binh, từ súng lục cho đến liên thanh hạng nặng và súng moóc-tri-ê.

Cũng như nam binh, họ bắt buộc phải tập di bộ có deo súng và đồ lễ. Mỗi bận đi như thế thường từ 30 đến 40 cây số, nhiều khi đi về, đêm

Chương trình học tập bận rộn không để họ còn thì giờ làm dáng. Một vài nhất lược chải qua loa đầu tóc đối với họ là đủ. Quần áo thì cũng chẳng khác gì như quân đội các nước trên thế giới, mặc không mấy khi vừa người. Họ có thể sửa lại nhưng ít khi họ chịu dùng thì giờ vào việc đó.

Không phấn son trang điểm nhưng gọn gàng sạch sẽ

Không có truyện tô son điểm phấn trong đoàn nữ binh Do Thái. Đi tìm một hộp phấn, một thỏi son trong túi vẻ của họ chỉ là việc tốn công vô ích...

Tuy vậy họ lại giữ sạch sẽ hơn cả những quân đội các nước Âu Châu. Người ta kể truyện khi Thiếu tướng Dayan tới thanh tra một trại nữ binh đã không thấy gì đáng phàn nàn hết. Cuối cùng ông ta ra lệnh :

— Cởi giầy ra !

Hai phút sau thiếu tướng Dayan phải ngạc nhiên trước 400 cặp chân đứng ngay ngắn thẳng hàng và sạch sẽ... không chê vào đâu được.

Với số tiền được vay ít ỏi là 7 đồng « liu » mỗi tuần, người nữ binh Do Thái không còn nghĩ đến ra khỏi trại. Họ ở luôn trong trại cả những giờ được nghỉ và giải trí bằng cách tập thể dục, xem chiếu bóng hoặc nghe âm nhạc bằng máy thâu thanh để lại cho giờ học tập như tất cả các binh sĩ khác trên thế giới.

MỖI NGÀY 1 TRUYỆN

(Tiếp theo trang 5)

ông Sanshô là chủ của ta. Ta ăn cơm của ông ấy. Ông ấy tai bảo tao điều gì, tao phải làm theo

o O o

Mấy hôm sau trại nữ lệ có thêm một cô bé nữ lệ nữa. Nó cũng hiểu như một con mèo con, nó chưa biết buồn, chưa hiểu thế nào là tủi cực xâu đau. Bét vậy, nó vừa quậy tơ, vừa cắt tiếng hát :

— Zushio... Zushio... Anju... Anju

Con ơi... con hỡi... mẹ nhớ con...

Tiếng hát của con bé như những mũi dao rạch qua lòng người, mà rằng trái tim của Anju. Anju thấy lòng quặn lại, đau đớn một cách lạ thường.

Nhưng, nàng vẫn cố gượng lại, đến bên con bé và hỏi :

— Em đã...nghe ai hát bài này ấy ?

— Một cô gái mái đầm trên đồi Sado, chị ạ !

— Em nói sao ? một cô gái điên ư ? Người ấy là gì ? Con bé gái Đầu :

— Phải ! một mụ gái điên chị ạ. Người ta vẫn gọi mụ ấy là Tamaki...

Câu trả lời của con bé như một tiếng sét đánh ngang tai Anju. Trời ơi ! mẹ của nàng ? người mẹ mà nàng vẫn đêm đêm mơ thấm vong nhớ...

Chiều hôm đó, có một bà già vì quá đuối sức không làm được việc nữa. Lão Sanshô liền ra lệnh cho Zushio và Anju đem viết bà kia vào rừng để bắt đi một miếng ăn. Zushio nhất định thi hành cái lệnh man rợ kia của lão Sanshô, nhưng. Anju đã khéo đem những hình ảnh thơ mộng hồi còn bé nhỏ ra đời làm cho Zushio phải xao xuyến.

Cuối cùng, Zushio đành nghe theo lời em, cũng bà già kia đến giữ ở một ngôi chùa và chạy trốn đi hết cả. Zushio thì đứng ở lại cửa rừng để đánh lại tui lính gác và... nhẩy xuống sông tự tử.

o O o

Nhờ những lời chỉ dẫn của một nhà tư, Zushio trốn lên Kyoto, kinh đô của nước Nhật Bản. Chàng lên vào thành, xin ra mắt ông Tể tướng. Nhìn thấy bức tượng thần bác ái của Zushio, ông Tể tướng nhớ lại công ơn của người bạn cũ là cha của Zushio (đã chết) nên liền phong cho Zushio làm Tổng Đốc tỉnh Tango, tỉnh cố trại nữ-lệ của lão Sanshô.

Vì Tướng, sau khi làm lễ nhận chức, Zushio liền ra lệnh bãi bỏ tục lệ buôn bán người làm nô-lệ, mặc dầu đó là một chế độ được những ông quan rất to trong triều đình che chở và bảo vệ.

Dựa vào thế lực của các ông quan to kia, Sanshô liền cho lính đi phát tất cả những tấm biển có niêm yết công lệnh của Zushio vội vàng kéo quân lính tới trại nô-lệ, trói Sanshô đưa đi đày.

Rồi chàng rơm rớm nước mắt nói với những người nô-lệ :

Các anh chị ơi ! Tôi cũng là một người nô-lệ trong trại này. Tôi đã từng chia sẻ cùng các bạn mọi đau thương khổ ải. Tôi hiểu rõ cả bạn hơn ai cả. Bởi vậy, hôm nay... là ngày tan tháng của chúng ta... Các bạn hãy nhớm lên, đốt chay kết nhà cửa doanh trại của lão Sanshô man rợ này đi...

Đêm hôm đó, giữa tiếng vang hô của hàng trăm người đi tương bị đày đọa làm trâu ngựa, lửa đỏ bùng cháy.

Lửa sáng rực giữa đêm đen...

o O o

Vậy, cũng ngay đêm hôm đó, Zushio đã viết đơn từ chức, trả lại công danh quyền quý cho triều đình.

Sang hôm sau, chàng chỉ cần là một anh dân quê nghèo khổ đang lạn lội giữa rừng sâu, hướng về phía đảo Sado.

Đến đây, chàng tìm mái gió gặp một bà lão mù loà, đang ngồi hát như một mụ điên :

— Zushio... Zushio... Anju... Anju

Con ơi... con hỡi... mẹ nhớ con...

Zushio vội vàng ôm chầm lấy bà lão :

— Mẹ ! mẹ ơi ! con đây... con là Zushio của mẹ đây.

Nhưng, bà lão đã đẩy ra, nhổ nước bọt vào mặt chàng :

— Quân khốn nạn ! mày lại định đánh lừa tao chăng ? Đã cả hàng trăm thằng đánh lừa tao như thế rồi. Tao không còn mắc mưu mày nữa đâu !

Nhưng đâu khi Zushio đưa cho bà lão tượng thần bác ái thì bà khác cả lên :

— Trời ơi, con tôi... con tôi...

Ngồi khơi, sóng biển vẫn dạt dào.

Trên bãi cát, hai mái đầu guc vào nhau, bàn tay cùng viết chặt lấy bức tượng thần Bác Ái.

N.D.A.

Cùng góp sức với bạn trai...

(Tiếp theo trang 5)

những truyện không bao giờ xảy ra tại một trại nữ binh Do Thái...

Phải làm bếp là một điều nhục nhã !

Theo luật thì đàn ông bị cấm ngặt không được đặt chân vào những trại nữ binh trừ ra là vào để ăn uống và nhận viện nhà bếp đều là những người thuộc về phái khác.

Chắc các bạn muốn hiểu vì sao ?

Là vì khi những trại đầu tiên

Thuốc HO CỔ TIỀN
NHÀ THUỐC **TỪ-NGỌC-LIÊN**
150 Trương-minh-Giảng — Saigon
Trị ho người lớn trẻ em
KHỎI MẤU LỆ — KHÔNG TỐN TIỀN

TRỊ 24 THỨ TRĨ
Mạch hơrn, sa trôn trĩ, đi tiểu ra máu. Trị không cột, không cắt tự xức thuốc làm rụng không đau. Bịnh sa trĩ cung, bịch đái, trị bão đảm những bịnh kể trên. Có phòng nằm dưỡng bệnh, khỏi trả tiền, bệnh nhân ngheo trị dùm. Bịnh đau lá cỏ có TRẦN TRUNG HIỆN tận tâm sản sóc luôn luôn với sự nhẫn nhỏ và gọi vẻ. Sẵn lòng dạy làm thầy bịnh Trĩ và nhiều bịnh khác, chắc chắn mau thành công.
Phòng xem mạch : Y-ST TRẦN-VĂN-HAI đường Lê văn Duyệt Saigon đi lên bên tay trái đến hiệu thuốc tây Hòa Hưng số 419 trên trường tiện nước có tiêm biển chỉ dẫn số 419/34.

MINH-TRIẾT
— Chuyên xem chỉ tay và tướng mạo đề đoán vận mạnh cùng họa phước đời người.
— Truyền dạy toán môn **VI BỘC TIÊN TRÍ** của vua Văn-Vương, điều cần hồi ứng nghiệm như thần, học hiểu mau lẹ.
— Chuyên luyện « **THÁI CỰC ĐỒ PHÚ** » để bảo hộ thân mệnh và thuận hợp tiên mệt đường sanh kế, (không nhận làm phù bắt chánh).
254 đường MINH-MẠNG (P. Pasquier cũ) CHOLON gần Ngã ba Vườn Lài)

Tìm việc

(Đăng giúp không lấy tiền)

— Học sinh đệ nhị trường Chu văn An nhận kèm trẻ em tại tư gia ở lớp ba đến đệ lục. Thư cho Trần Lâm 266 Vô đi Ngụy — Phú nhuận.

— Thanh niên học Tư Tài, muốn tìm chỗ kèm trẻ em tại tư gia. Xin hỏi : Tâm, nhà sách Đông Đô số 267 đường Phan đình Phùng — Sài-gòn.

— Học sinh đệ nhị Pétrus Ký, Vĩ hoàn cảnh lắt buộc. Nhận làm thư ký riêng hay công, lưu động hay tại chỗ cũng đăng. Thư cho Lê Ơn, số 123 Công Quỳnh — Sài-gòn.

— Cựu giáo viên trường Tư thục nhận đến tư gia để kèm trẻ em học tính đệ các lớp tiểu học, chương trình Pháp. Buổi sớm mai 2 giờ, chiều 1 giờ, tối 1 giờ. Thư ông Hoàng gia Đại 344/20 Lý thái Tổ — Chợ lớn.

— Sinh viên có tử tài toán Pháp-toán (Pháp) nhận dạy tại tư gia, từ 3e hoặc đệ tứ trở xuống về các môn Anh văn và Toán. Xin thư cho Ông Nghị số 382/75bis Phan thanh Giản — Sài-gòn.

— Học sinh đệ II B trường trung học Chu văn An muốn tìm nơi dạy học tại tư gia về bài môn Toán, Lý Hóa từ đệ ngũ trở xuống. Lương Tối đa 93/278 Huỳnh mẫn Đạt — Chợ-lớn.

— Một nhóm học sinh đệ I dạy tư gia (Toán, Lý hóa) từ đệ tứ trở xuống. Viết thư hỏi : Nguyễn Hải 21 Bạch vân Đông — Trần bình Trọng.

— Học sinh Tứ tài và Tứ tài toán phần nhận dạy tại tư gia về Toán từ Đệ tứ trở xuống. Điều kiện đề. Xin giao thiệp bằng thư cho Tăng Anh 25 Lê văn Linh Xóm Chiếu Khánh Hội — Sài-gòn.

QUẢNG CÁO BÁO **Ngôn Luận** trình bày rất mỹ thuật

PhuNu NGOAI XA-HOI
PHỤ TRÁCH CHỦ TRƯƠNG: ĐÀM XÂN TÀI CÔ THUY-HƯƠNG

BẢNG TRẮC NGHIỆM :

Bạn có phải là MỘT NGƯỜI VỢ HIỀN KHÔNG ?

Của THƯƠNG HOA

Phụ nữ Việt-Nam từ xưa tới nay vẫn nổi tiếng là những người vợ hiền đảm chăm chỉ nuôi con. Tuy nhiên, có người nào là hoàn toàn đảm, được cả mọi phải không cái kia, và vẫn để hiểu bạn cùng vậy, có người hiểu ít, người hiểu nhiều. Có khi hiểu nhiều quá lại trở nên dụt, để bị chồng bắt nạt. Vậy thì làm sao, chúng mình có thể tự biết được là mình thuộc vào loại hiền nào đó... để đổi xử với người chồng. Thương Hoa xin kiến các bạn một bảng trắc nghiệm sau đây. Đọc xong và suy nghĩ một chút bạn sẽ thấy được... cái gậy của mình ngay (thì « xô lâu gậy xem xa hay gần » nữa).

Bây giờ thì mời các bạn đọc những câu hỏi sau đây :

1) Có bao giờ chồng bạn đi làm về rồi mà bạn còn mải xem sách báo hoặc mải làm một việc gì mà chưa sửa soạn gom nước xong không ?

2) Có bạn bè của chồng đến chơi ngủ tại nhà, bạn có làm bộ mặt cau có, khó chịu không ?

3) Khi chồng bạn phàn nàn đưa bạn đi chơi, bạn có lấy thế làm tức không ?

4) Bạn có mắng nhiếc đấy tớ hay chửi mẹ, đánh chó mèo khi chồng bạn cần yên tĩnh để xem sách hoặc viết lách gì không ?

5) Bạn có hay bàn tán xen vào các chuyện làm ăn của chồng vì bạn sợ không có ý kiến của mình thì công việc đó sẽ không thành không ?

6) Bạn có hay nhếch mép mà bảo con bạn mỗi khi chồng phát biểu một ý kiến gì là : đồ con nít thì biết gì hay không ?

7) Bạn có bao giờ thốt ra rằng trẻ con hàng xóm toàn là đồ hư và cấm con mình không được chơi với chúng không ?

8) Bạn có hết ra lừa với con và chúng nó có nhìn bạn bằng con mắt lầm lẫn bao giờ không ?

9) Bạn có hay cất tiền của các bạn bè đến cho con bạn không ?

10) Bạn có hay bênh con bạn mỗi khi chúng cãi nhau với trẻ con hàng xóm không ?

Đọc xong 10 câu hỏi trên bạn hãy tự trả lời một cách kết các thật thà cho từng câu một và tự ghi lại điểm theo cách này :

— Nếu không bao giờ có thì ghi số 0

— Có một đôi lần thì ghi số 1

— Có làm hay lắm thì ghi số 2

— Ghi xong bạn hãy cộng tất cả số điểm đó lại rồi đem đối chiếu với các con số kể bên dưới đây, bạn sẽ thấy mình thuộc vào loại hiền bậc thế nào ngay :

Cộng lại được 10 điểm trở lại thì bạn là người vợ thật là hiền (nhưng không phải là đụt đâu đấy nhé).

Cộng lại mà được trên 15 điểm, bạn là người không hiền lắm như bạn vẫn nhận đâu. Nếu được tới 20 điểm thì bạn không phải là người vợ hiền đâu. Nhưng nếu cộng mà lại được trên 20 điểm nghĩa là từ 20 đến 25 thì, có lẽ bạn là người... dở lắm rồi đấy. Bạn hãy sửa đổi tính nết cho chồng con được nhờ chứ không rồi ngày hiền lắm. Bao giờ sửa đổi tính nết xong bạn nào có cần đo lại xem tính nết mình đã thuần thục chưa thì xin cứ viết thư cho Thương Hoa, Thương Hoa sẽ lại xin kiến các bạn một bảng trắc nghiệm khác thật hiệu nghiệm nữa.

Một vấn đề xã hội ít ai mạnh dạn đề cập tới

NHỮNG CẶP VỢ CHỒNG ĐÃ CÓ TUỔI

vẫn yêu đương có phải là chuyện quá quắt không ?

- *Đàn bà từ 40 đến 50 tuổi thường có nhiều ham muốn nhất. Trái lại đàn ông thường suy yếu, hay chết « bất tử » ở thời kỳ này.*
- **Đã có tuổi, các bà có nên trưng diện như các cô gái 18 không ?** *Sưu tầm của THÚY-HƯƠNG*

Vấn đề luyến ái giữa nam nữ từ trước tới nay đã được đem bàn đến rất nhiều nhưng thường thường chúng ta chỉ hay phân tích về tình yêu giữa nam nữ thanh niên còn trẻ. Có mấy ai đã mạn... dạn bàn đến chuyện tình ái của lớp người đã có tuổi. Sở dĩ có sự rụt rè như vậy là vì người ta thường có quan niệm hẹp hòi cho rằng : đàn ông đàn bà đã có tuổi, nghĩa là từ 40 trở lên mà còn nói đến truyện đó thì thật là quá quắt, đáng xấu hổ.

Gần đây nhiều báo chí ngoại quốc Anh, Mỹ, Pháp, Ý đã đề cập đến vấn đề này và được độc giả tham luận sôi nổi đặc biệt các bác sỹ danh tiếng cũng đã lên luợt phát biểu ý kiến của mình trên phương diện nghệ nghiệp giúp cho các cuộc tranh luận thêm hào hứng và đem lại nhiều kết quả bất ngờ.

Cuối cùng, người ta đã rút được ra một kết luận chung như sau : « Bác bỏ quan niệm sai lầm cho rằng vấn đề tình ái của tầng lớp người có tuổi là xấu, là đáng đầu diếm ». Vì cho rằng: Đã có tuổi, con người vẫn có thể làm nhiệm vụ chồng vợ không có hai chi cả (mặc dầu ở thời kỳ đó, người đàn bà đã hết kinh). Đó là một sự tự nhiên hệ trọng đến vấn đề hạnh phúc kéo dài tới khi đầu bạc, răng long và các đôi vợ chồng thương yêu nhau hết mực. Các bác sĩ đều công nhận rằng : Ở thời kỳ 40 đến 45 tuổi, sự ái ân này có thể được gọi là sự biểu hiệu rõ rệt cho tình yêu thương mặn nồng của các lứa vợ chồng già.

Kể ra thì sự nhận định đó có táo bạo một chút song sự thật bao giờ cũng là sự thật.

Ngay chính Đạo giáo cũng phải lên tiếng về vấn đề này và xác định :-không cấm đàn bà đàn ông yêu nhau lúc đã luống tuổi.

Chúng ta cũng còn nhớ cách đây đã lâu, Đức Giáo Hoàng Pie XI đã lên tiếng giải thích đại ý như sau :

« Những cặp vợ chồng lớn tuổi lâm bổn phận theo lẽ tự nhiên và thánh cao, mà vì lẽ đó gì tạm thời hay vì bông cơ thể, không thể sinh sản được không thể kể coi là kẻ có tội... »

Đàn bà từ 40 đến 50 tuổi có nhiều ham muốn nhất...

Sau những cuộc phân tích tỉ mỉ của các nhà sinh lý học người ta được biết : Thường thường, người đàn bà sau khi tắt kinh, lòng ham muốn về xác thịt lại mạnh mẽ trở lại nhất là trong khoảng từ 40 đến 50 tuổi, lứa lòng lại bùng cháy dữ dội chính ngọn lửa lòng đó đã có một thời kỳ chỉ còn ấm ỉ vì họ còn bận làm ăn, lo nghĩ. Một duyên cớ chính đáng nữa là thời kỳ còn con gái bao giờ người đàn bà cũng lo đến sự mang nặng đẻ đau và vì vậy đôi khi họ phải tự hạn chế những cuộc chung đụng với chồng.

Nhưng đến thời kỳ hết kinh, không lo sinh đẻ nên họ mới nghĩ đến chuyện tận hưởng những phút vui của ái tình, và lúc đó họ đòi hỏi ở người chồng nhiều hơn lúc nào hết.

Người Pháp gọi thời kỳ hết kinh hay là « thời kỳ bắt đầu suy » này là « retour d'âge hay âge critique — Ở thời kỳ này, buồng trứng của người đàn bà không sản xuất được trứng nữa nên hết sinh đẻ, và tâm tình của họ trở nên hay thay đổi bất thường, có nhiều hơn nóng tiết từ trong người ra và nhiều khi ở trên tay, trên mặt có mọc nhiều lông mới.

... nhưng ở thời kỳ này, người đàn ông lại thường suy nhược

Theo các bác sỹ Âu Tây thì trái ngược với đàn bà, ở cái tuổi 40 đến 50, người đàn ông thường bị suy yếu và nhiều khi bất lực. Do đó, có một số gia đình vợ chồng gần vẫn xảy ra cảnh lục đục và một số bà vợ vẫn có thể mang thêm tội ngoại tình.

Cũng ở trong tuổi này, theo bản thống kê của « Y Học Quốc Tế » thì đao giờ đàn ông cũng chết nhiều hơn đàn bà.

Các bà nên son trẻ ở tâm tình nhưng không nên quá trẻ ở hình thức

Ở Âu Tây và ngay ở Việt Nam ta cũng vậy, một số các bà đã thuộc vào loại người có tuổi, đột trẻ ở tâm tình, thích chuyện yêu đương (theo định luật thiên nhiên) nhưng lại quan niệm sai lầm rằng : mình cần phải làm đôm dáng trở lại cho trẻ cả về mặt hình thức. Vì vậy, ta không lấy làm lạ khi thỉnh thoảng vẫn bắt gặp một số các bà cô tuổi con phân sáp lòe loẹt, mặc áo ni-lông mông đính ở ngoài đường.

Trẻ trung ở tâm tình, đó là một sự tự nhiên cần có không đáng trách nhưng một khi đã có tuổi, người đàn bà chớ nên ăn diện lòe loẹt bên ngoài vì nó không hợp lẽ trời. Hãy trả những cái trang diện hình thức lại cho lớp người trẻ thì đúng hơn.

Trẻ ở tâm tình, ở cuộc sống trong gia đình, thiết tưởng cũng đã là quá đủ và thừa tạo được hạnh phúc rồi.

Bạn hãy làm thử với chúng tôi

NHỮNG VIỆC NHỎ NHẶT NHƯNG THẬT HỮU ICH SAU :

— Muốn rửa thùng đầu hôi cho hết mùi dầu dùng vào việc khác :

Bạn hãy đổ nước vào đầy thùng lấy giấy báo dán kín đáo xung quanh cho những giọt dầu bám quanh rơi cả xuống nằm trên mặt nước. Hãy để lượt nước ấy đi cả cho một lượt nước nữa vào thùng. Lấy gậy quấy xuống đến đáy, cho cho nó lăng xuống rồi lại quấy lên một lần nữa để thêm một lượt nước sôi để lâu cái giờ. Sau đó bạn đổ ra cho nước thường của sẽ trong cho thấy : hết sạch dầu cả ngay cả mùi dầu nữa.

— Muốn trừ muỗi hiệu nghiệm :

Theo phương pháp Âu Tây thì người ta dùng thuốc DDT là chúng ta vẫn hay dùng thuốc nay. Tuy nhiên nó không công hiệu bằng cách sau này.

Lấy là sương rồng chặt nhỏ ra cả đem thả xuống nước chỗ thường sinh sản ra muỗi. Nhựa sương rồng chảy ra, đóng vảng trên mặt nước sẽ làm cho chết lũ con bọ gây ra muỗi.

— Muốn chữa bệnh nốc cụt :

Phần nhiều ta hay nốc ở ăn phải đồ quá nóng hoặc ăn no, sương rồng bệnh nốc hiệu nghiệm (nốc bệnh chứ không phải nốc thường như chúng ta vẫn uống nhiều nước thì khỏi) hãy dùng các thuốc sau đây :

Trần bì 1 đồng cân
Chỉ xác 1 đồng cân
Bán hạ 1 đồng cân
Hoàng liên 2 đồng cân.

Sắc 4 thứ này lấy nước uống ấm thì sẽ khỏi ngay.

Đề giúp bạn gái tìm hiểu được thời vận của mình thật chính xác.

bắt đầu từ TUẦN SAU

mỗi thứ ba, trang Phụ Nữ có thêm

MỤC THỜI VẬN

9 ọc mục này bạn sẽ biết rõ duyên may của mình trong tuần.

NÊN SỬA ĐỔI LẠI GIỜ HỌC của các lớp nhạc lý

Nguyện vọng của một số phụ huynh nhạc sinh và nữ nhạc sinh nhờ trang Phụ Nữ Ngôn Luận đề đạt lên Ban Giám Đốc trường Quốc Gia Âm Nhạc.

Để khuyến khích nền âm nhạc nước nhà, gần đây chính phủ đã đổi ban Âm nhạc thuộc trường Quốc Gia Cao đẳng Mỹ thuật ra thành trường Quốc gia Âm Nhạc. Từ cách tổ chức đến việc giảng dạy đều được sửa đổi lại chu đáo hơn trước khiến hầu hết các nhạc sinh rất đồi... mừng vì đã được sắn sóc một cách trực tiếp.

Tuy nhiên, theo ý kiến của một số phụ huynh nhạc sinh và một số nữ nhạc sinh vừa gửi tới cho trang Phụ Nữ của chúng tôi thì thời khóa biểu của mỗi lớp trong niên khóa 1958-59 đã ấn định khá hoàn hảo, duy chỉ có thời khóa biểu của các lớp nhạc lý là chưa... tiện lợi lắm.

Thờ thời khóa biểu thì mỗi tuần các lớp này chỉ học một buổi từ 17 đến 21 giờ, nghĩa là 4 giờ liền.

Vẽ nhạc lý mà học một lúc 4 giờ liền, đầu óc nhạc sinh sẽ bị căng thẳng, mệt mỏi, do đó sự thâu nhập kiến giảng sẽ kém hẳn đi. Nhất là các nhạc sinh nhỏ tuổi từ 8 đến 9 chẳng hạn. Ta không thể ao ước giờ học nhạc với các lớp quá Văn Hóa thiếu trường phải học liên tiếp nhiều giờ vì ở các lớp đó, tuy phải học liên tiếp như thế nhưng học trò được thay môn học nên không mệt óc.

Thêm nữa, những học sinh không may phải theo học các lớp Văn Hóa buổi chiều thường 15 giờ mới tan học thì làm sao có thể đến kịp để theo học lớp Nhạc Lý tổ chức vào hồi 17 giờ. Số học sinh này sẽ đến trễ, tuy nhà trường không, phạt nhưng tất cả đều bị thiệt thòi học hành không được đến nơi đến chốn.

Ngoài ra, nếu dậy theo thời khoá biểu trên, chúng tôi thiết nghĩ rằng ngay chính đến các giáo sư cũng mệt vì phải giảng liên tiếp trong 4 giờ đồng hồ liền.

Hướng ứng ý kiến trên của một số phụ huynh nhạc sinh và một số nữ nhạc sinh, chúng tôi thiết tha đề nghị với Ban Giám Đốc trường Quốc Gia Âm Nhạc cứu xét lại riêng thời khoá biểu của các lớp Nhạc Lý trên và nếu có thể nên cho học làm hai ngày mỗi tuần, mỗi ngày học hai giờ, từ 18 đến 20 giờ hoặc từ 19 đến 21 giờ.

Được như vậy, chúng tôi tin chắc rằng chương trình giáo huấn của trường Quốc Gia Âm Nhạc đã khá đầy đủ sẽ còn hoàn hảo hơn nữa.

P.N.N.L.

NHỊN ĂN

một phương pháp hiệu nghiệm giúp bạn gái CHỮA BỆNH :

Thuốc sinh tiền, thánh Gandhi đã lên tiếng khuyên phụ nữ nên nhịn ăn để chữa các tật bệnh sau khi nhắc Phát Thơ đã thử chưng ta hãy nhịn ăn một khi :

— Bị sốt.
— Bị đi tào.
— Bị mất máu.
— Bị phong thấp.
— Bị quá mệt.
— Bị nhức đầu.
— Bị xỉ mũi.
— Đương cơ quá.
— Đương bực tức.
— Đương bị xô mất thật quá.

Chúng ta thử làm theo lời khuyên này xem phương nhịn trị bệnh của ai đành nhịn ăn có đúng hay không ?

TRUYỆN CỔ TÍCH

CHUYỆN MỘT TÒA LÂU ĐÀI CAO VÚT

Của THÚY-HƯƠNG kể

— Các em đã xếp chân vòng tròn cả chưa nào ?

— Dạ chúng em xếp cả rồi.

— Thế thì chị bắt đầu kể chuyện cổ tích cho các em nghe nhé nhưng chị giao hẹn thế này cơ các cô các cậu phải nghe thật kỹ câu chuyện, kể xong chị sẽ đố một câu nữa, nếu em nào giải lời được đúng, chị sẽ thưởng cho một tấm ảnh thật đẹp của chị. Bằng lòng không ?

— Hoan hô, thế thì sướng quá chị kể ngay đi.

— Ngày xưa (chuyện cổ tích, cố...lo nào chả bắt đầu hồng hai chữ ngày xưa các em nhỉ ?) lâu ghê lắm rồi ở một nước nọ có một ông vua lúc nào cũng rất kiêu căng hợm hỉnh. Một hôm, bốc đồng lên, ông ta mới ra lệnh cho đình thần phải xây ngay cho mình một ngôi lâu đài cao lên đến tận mây xanh, từ xưa chưa ai có thể làm nổi hoặc nghĩ đến. Nghĩ là làm, ông Vua ra lệnh cho quan Tể tướng phụ trách việc này.

Các em có biết không ngày xưa quyền ông Vua to lắm, ông có quyền bắt ai chết người ấy phải chết thế cho nên đủ oán ghét, người ta cũng vẫn phải cúi đầu tuân lệnh. Các bàn bọa đỡ và các thứ xây lâu đài được tới tấp gửi về. Vua xung công hết cả những vật liệu quý báu của đình thần mình. Vua lại hất tất cả các thợ trong nước phải bỏ việc đem làm tòa lâu đài suốt đêm ngày không được nghỉ. Nhiều người không chịu nổi, ốm chết. Dân hết thảy đều ta thán đến nỗi ông Tể Tướng phải đặp đầu xuống bộ công mà tâu :

— Muôn tâu thiên tử, công việc lâm hấp tấp không bao giờ mang lại kết quả tốt đẹp lâu dài nhất là việc xây lâu đài chưa hề có nay.

Vua cười gằn ngạo mạn :

— Ta đã ra lệnh, không kể nào được trái lời.

Tể Tướng cố nói thêm :

— Lâu đài xây trên nền không đảo sâu chắc chắn thì không thể nào đứng vững được muôn tâu.

Vua đập nẩy mặt long án :

— Phải tuân lệnh. Nếu mà đã lợp xong còn ai để ý gì đến cái nền nữa.

Vì thế công việc vẫn tiến hành. Lâu xây được một nửa thì vách tường có nhiều vết nứt rạn. Tể tướng lại xin vua cho đình việc để xây lại nhưng cái nền đã bị hư. Vua lại nổi cơn lôi đình bắt phải làm nhanh cho xong. Còn ai dám trái lệnh vua nên lâu đài vẫn được xây trên xương máu, mồ hôi nước mắt của dân chúng. Nhưng lâu đài xây càng cao bao nhiêu thì đường nứt lại càng nhiều và rõ thêm. Thật là ngày hiểm nhưng rồi nó cũng được hoàn thành.

Ngày làm xong, Vua cho phát thiệp đi mời các Vua chúa ở các nước đến dự lễ khánh thành. Thôi thì ở bốn phương các ông Hoàng, hà Chúa kéo nhau về xem « kỳ công » như nào chứ.

Đêm đến, ông Vua kiêu căng mọ bấy yên ổm ra mời các quý khách và ra lệnh cho quân sỹ bắn một loạt súng thần công chào mừng. Ai ngờ, súng nổ rung động mặt đất và một tiếng ầm long trời lở đất tiếp theo. Cả tòa lâu đài sụp đổ chỉ còn lại một đống gạch vụn chôn biết bao nhiêu Vua chúa và vài luôn cả xác ông Vua kiêu căng, tàn bạo trên. Ông Vua chết là... hết chuyện đấy các em ạ ! Các em nghi gì sau khi nghe chuyện này, đố các em biết chuyện này nói lên cái ý nghĩa gì đấy ? Nếu nghĩ xong nhớ viết thư gửi đến cho chị và em nào nói đúng chị sẽ thưởng ảnh nhưng đã hứa trên kia.

Trước khi cuộc thảo luận...

(Tiếp theo trang 3)

nào là quả tim của người ấy »...

PHỤ NỮ ẢNH NHÀ

— Em Việt Kim Hương (Nha-Trang): Nhà Trang vừa bị lụt phải không em? Chị sẽ cho đăng câu truyện em đã chép lại, có bài gì em cứ gửi về chị vẫn chờ.

— Các bạn Hà Việt, Bảng Cơ : Có đúp sẽ đăng tết cả. Cảm ơn.

— Cô Lệ - Thủy - Giang : Thủy Hương vẫn nhớ cô. Cảm em lắm lắm thăm chân thành. Cũng xin chúc lại như thế.

— Em Lưu Nguyệt Thanh : Sao dạo này vắng tin ? Vẫn nhớ ' Tình bạn gái ' của em nhiều đấy.

— Bạn Kiều Hoan : Đây là lần ở thợ xấp chữ sắp nhầm. Chắc bạn đọc cũng đã tự hồi chính cho ngay khi đọc xong rồi. Cảm em.

— Cô Vân Bích : Cô có thể giải bày bằng cách gửi Bưu Điện hoặc cho người mang tới tòa báo cũng được. T.H. chỉ thích thoáng mới tới Tòa soạn thôi. Chức đạt được mọi kết quả khả quan trong việc học Nhạc.

— Cô Hoàng hoa Trinh : Ngoài Huế đọc mà có vui không ? Mỗi sáng tác đều buồn rầu rứt, Khó đăng được. Nhớ sáng tác vui lên. Cố quên với Tôn Nữ HT A. Cho gửi lời thăm.

— Trả lời chung các bạn vì các em có gửi bài mà chưa thấy đăng : Vì đã mới nên mấy trang Phụ Nữ đều của chúng ta nặng về một tim biểu nên ít chỗ đăng sáng tác của các bạn bốn phương gửi tới. Bài đầu tiên số sau. Thầy Hương sẽ chọn lựa bài và đăng tải như ngày trước đã làm. Xin các bạn và các em cứ tiếp tục gửi bài về cho. Cảm ơn.

— Em Xuân Thúy : Chị bảo đăng là thế nào cũng đăng chỉ có chuyện thôi. Đăng long vẫn nhớ ! Em làm thơ được lắm. ' Nhớ Đà Lạt ' không đăng vì đúng chữ kém thanh nhà trong những câu thơ cần có một âm điệu nhẹng. Chị sẽ chiếu ý Em.

— Em Hà Bích Thủy (Quảng Trị-Không giáp đâu. Bao giờ ghé Sài gòn em cứ tới Tòa Soạn. Thầy bút cũ em đều khỏe khoan quá. Nên viết những tâm tình nhé như vẫn hay hơn.

— Em Sacorita Phi Thúy : Thơ của em đến muộn quá lắm sao mà đăng cho kịp ngày Tết Cộng Hòa được. Sẽ đăng ' Thiếp Hồng '. Mến nhiều.

— Ông Đặng Đức Cảm : Cảm ơn đã gửi bài cộng tác. Sẽ đăng ; Cảm bonn ».

Điều này cũng dễ hiểu...) Đến đây tôi chợt nghĩ đến câu hỏi ngày thơ của bạn Vũ Nam. Tôi định không trả lời... nhưng mà thôi... tôi cũng xin trả lời rất trẻ con rằng : « không phải rằng cứ nhắt cứ, nhất động của người đời là phải trông thấy cái lợi ngay trước mắt mới làm đâu ! Loài người đâu có phải ai ai cũng vì kỷ, vì lợi như bạn tưởng ! Xưa nay có biết bao nhiêu người « cho rất nhiều, nhưng chẳng được bao nhiêu » mà cố lẻ họ cũng không cần « được ». (Chắc vì họ gàn... nhưng chẳng qua cũng chỉ vì tạo hóa ban cho mỗi người một quả tim khác nhau). Nhân thế đây tôi xin các bạn cho phép tôi mở một dấu ngoặc để nhắn riêng với bạn Vũ Nam.

Thưa bạn Vũ Nam,

Trả lời thư của bạn X.P. là tôi đã làm một việc hơi dại dột rồi, nếu bây giờ trả lời thư của bạn nữa tức là tôi lại làm một việc dại dột thứ hai. Bởi chưng rằng lẽ thực của bạn, đối với tôi, có nhiều điểm đi quá xa trọng tâm của vấn đề. Ngoài những lời lẽ bạn đã gếp nhặt trên trang mản ảnh nay (nói về B.B.) còn có những « nghi vấn » rất là ngộ nghĩnh. Chẳng hạn như bạn bảo tôi « kêu gào người ta ái mộ B.B.» (!!!). Sở dĩ tôi nói B.B. và Chaplin là là Chi Cốt Đế nói rằng « người ta » coi nghệ sĩ cũng « ra gì » chứ chẳng phải... chơi đâu ! và sửng sốt ghê lắm khi nghe nói rằng kịch sĩ tài tử Laurence Olivier của Anh quốc được dân Anh kính nể gọi là Sir Laurence Olivier ngang hàng với Sir Anthony Eden v.v... và khi thấy « người ta » đám cả gan đặt chân dung của J.D. bên cạnh chân dung của Washington và Lincoln v.v...) Còn có một trở ngại nữa: khiến tôi không thể trả lời nổi thư bạn là vì trong đó có những câu bạn đã viết một cách rất nghiêm trang và thành thật, chẳng bạn

(Xem tiếp trang 3)

HỘP THƯ LÒNG HỎI LÒNG

Vốn thiện chí giúp các bạn trẻ tìm được những lối thoát đúng và hợp lý cho mọi câu truyện lòng rắc rối của mình, trang Phụ nữ đã mở ra mục này. Ngay từ lúc đầu, thiện chí của chúng tôi đã được bạn đọc khuyến khích, tán thưởng đặc biệt chứng cớ là chỉ một trong ba ngày vừa qua các là thơ nhờ giải đáp đã tới tấp bay về Tòa Soạn. Chúng tôi xin cảm ơn các bạn hãy sẽ lần trên bốn phần mười quý bạn đã đặt hết lòng tin, hai ở nơi chúng tôi.

MINH HUYỀN

HỎI : Bạn Duy Dưỡng (Phan đình Phung Nha Trang) : *Đã cất tên Minh Huyền còn xa lạ đối với tôi nhưng đọc hai câu giải đáp của cô trên trang Phụ nữ thứ ba tuần rồi, tôi thấy cô cảm tình và tin tưởng ở cô nhiều lắm. Thế cho nên tôi mới không do dự gì mà viết thư này nhờ cô mách nước. Quan tâm một chuyện tâm tình oái oăm của tôi như sau này: Tôi là một sinh viên sắp thi xong. Trong thời gian học tôi có quen một cô bạn gái cùng lớp. Hai chúng tôi thân nhau và tôi cảm thấy tình thân đến chuyển sang một thứ tình là lạ khác. Nhiều lúc tôi thấy rằng nàng có thể lấy tôi và sẽ trở nên một người vợ hiền. Tôi đắn đo ý định để thì xong rồi mới ngỏ chuyện đó với nàng và chính quân thế nào cũng xong. Không ngờ giữa lúc đó thì tôi nhận được tin như sét đánh : một người em họ tôi hiện là một công chức nhỏ mai mối để hỏi nàng. Tôi chán ngán vô cùng và cố lo nàng cùng cảm thấy như thế nên từ khi được tin đó lúc gặp nhau chúng tôi cùng cảm thấy ngượng ngập và tình cảm vẻ nhạt đi. Bây giờ cô bảo tôi nên xử trí ra sao. Tôi thể làm vì tôi yêu nàng thật là tha thiết. Tôi cố nên cho người em họ tôi rõ tôi và nàng đã yêu nhau hay không ?*

Trả lời : Minh-Huyền xin cảm ơn tấm thịnh tình của bạn và xin trả lời thẳng vào vấn đề ngay cho bạn khỏi nóng ruột. Bạn giờ cũng vậy Mãnh lực của tình yêu rất mạnh nhiều khi nó có thể thắng được mọi trở lực nhất là những trở lực nhỏ nhặt như ở trường hợp của bạn. Nếu yêu thành thực tại sao người yêu của bạn lại không tự nói thật với bạn câu truyện có người hỏi mình (nếu tôi hiểu không nhầm thì tin sét đánh kia bạn được nghe người ta nói đến tai) để dọc bạn hãy vẽ lo liệu cho đôi lứa được chung sống bên nhau đến trọn đời. Khi yêu người con gái nào cũng thường yêu cuồng nhiệt và nghĩ đến chuyện lâu dài vậy nếu không yêu người ta mới có thể lạnh lùng dửn ra được. Ở trường hợp của bạn bạn thử thực là giữa hai người chưa chính thức nói đến chữ yêu nhau, chưa hỏi hẳn cùng nhau thì chưa có thể quả quyết được rằng tình đó là tình yêu. Bạn không nên ngỏ nỗi lòng đó cho người em họ rõ vì như thế không có lợi gì cả mà lại còn có thể phá hoại hạnh phúc của em mình với người thiếu nữ không đáng trách một chút nào kia. Cần cứ vào bức thư của bạn tôi có thể quyết đoán rằng tình yêu của bạn với nàng cũng chưa hoàn toàn thành thực vì nếu thành thực bạn không thể cảm thấy tình mình lạt lẽo khi thấy nàng cùng lạt lẽo với mình. Tình yêu không phải là sự ăn miếng, trả miếng, có nhiều khi « người ta cho rất nhiều nhưng nhận chẳng bao nhiêu » đáng nay bạn chưa đám cho người ta nhiều mà đã đòi hỏi và trả đũa người ta rồi. Tôi khuyên bạn nên quên mối tình đó. Bạn sắp thi xong chắc tương lai sẽ còn hứa hẹn nhiều. Lo gì phải không bạn ?

HỎI : Cô Đặng thị Quãn Th. (Phú Nhuận, Cống xe lửa số 9) : *Em hiện quen thân một người con trai và người ấy vừa ngỏ lời cầu hôn với em. Có một điều oái oăm nhất là em là người có đạo còn chàng thì không. Em là mảnh hoa hồi : liệu chàng và Đạt Điều kiện là nên mạnh lại em thì chàng phải theo đạo. Chàng không bao giờ trả lời rứt khoát, mà cứ tiếp tục tìm gặp em, ngoài ra chàng còn mời em tới nhà chàng trợ để trò chuyện nữa.*

Em được trả lời chàng rứt khoát mà viết thư này tới hỏi chị. Chị bảo em có nên nhận lời tới nhà chàng hay không. Em thì em vẫn luôn nhớ lời ba em trước kia lúc chưa mất thường bảo : Con cần thận trọng trong việc giao thiệp với bạn trai. Phải giữ mình cho trong nếu một khi không có sự thỏa thuận của cha mẹ thì không nên tự tiện quyết định một chuyện gì.

Vậy bây giờ chị khuyên em nên tính sao? Chị trả lời ngay cho em trước mọi người khác cả đấy nhé.

TRẢ LỜI : Em nghĩ như thế thật thận trọng đáng khen. Là người con gái bao giờ cũng phải giữ mình, nhất là giữ ý trong sự lui tới nhà một người con trai đã người ấy là người yêu chàng nữa. Hơn nữa trong trường hợp này chẳng lại không chịu trả lời rứt khoát câu hỏi của em. Chị không khuyên em nên nghi ngờ người ta nhưng chị rất tán thành sự giữ gìn ý tứ đúng mực. Em hãy nói thẳng với chàng rằng em chỉ lui tới chỗ ở của chàng khi mà chàng trả lời rứt khoát và truyền của hai người đã được gia đình công nhận rồi. Chị tin rằng nếu là người thành thật đúng đắn chàng sẽ không giận em mà lại càng quý yêu em nhiều hơn nữa. Chúc em đạt được ý nguyện và khi nào có tin vui nhớ báo cho chị rõ để chị chia vui với nhé !

BAN VĂN NGHỆ BẢO AN...

(Tiếp theo trang 3)

bạn Huỳnh Điểu và Hội Đồng thách là nói nhỏ dù đã có mày vi âm, điệu bộ lúng túng không khoát đạt, không chủ động được vai trò, không làm nổi bật được cái tính của con người xảo quyệt nhưng thông minh, người đã ra nẩm được chức chủ tịch, Hội đồng Thành phố rồi lợi dụng chức vụ để bón rút công quỹ.

Bạn Thọ Si trong vai Trần-Bách với lối hóa trang sang sủa, hợp với vẻ mặt một nhà trí thức học giả hơn là một nhà thầu khoán, mặc dầu vai trò Trần-Bách là một nhà thầu khoán hiện hình bị ông Hội đồng Thành lợi dụng.

Hai diễn viên xuất sắc nhất là Minh Luân và Thầy Tú và Huyền Ngà và Phù.

Cô Huyền Ngà diễn xuất thật tự nhiên, phải giữ một vai trò rất khó, nếu không có một cân bằng điền tả vững chắc thì rất dễ bị chìm, vì vai trò luôn luôn ở thế ngồi và giữ vai trò dẫn hoa câu chuyện giữa các nhân vật khác. Có khi phải tỏ ra tính tư nhưng lối phát lộ sự tình tự của cô không làm « Tuai mặt » khán giả, nó không sống sượng, rất thật, mà lại đạt đúng mức tâm lý nhân vật.

Lớp bà Phủ dùng mỹ nhân kế để lung lạc Thầy Tú đã làm cho khán giả vỗ cùng hứng thú.

Việc ngoại đời dưa lên sân khấu được như vậy là một sự thành công của kịch thuật, và cũng nhờ tài năng tuyệt diệu của diễn viên tả tác thật và động. Và cũng bởi cái mảnh đời thực lợp lại ý đã được nghệ thuật hóa trên sân khấu như thực vậy.

Màn kịch này được khán giả tán thưởng vì tài nghệ diễn xuất điều luyện của diễn viên và phần khác cũng bởi khán giả « thấy » tâm lý của mình được thể hiện đúng và thêm nữa sự giải quyết vấn đề cũng với ý nghĩ chung của số đông cũng chung.

Nếu cách giải đề lại quá đạo được theo đúng với nội dung của kịch bản là bài trừ tàn tích Thực

(Xem tiếp trang 5)

Thuốc cam hàng bạc Hà-Nội

Mũi thuốc gia truyền rất hiệu đã nổi tiếng khắp nơi chuyên trị các chứng bịnh của trẻ em, có công dụng tống các thứ sán lãi và chất độc ra ngoài, làm cho trẻ em mập mạp, vui vẻ đa thứ bổng bão ăn ngon ngủ khỏe, hết mồ hôi trộm nên sách cam sài !

Tổng cục 447B đường Hai Bà Trưng — Tân-Định — Saigon.
Bích-Lan, 9-C Phan-bội-Châu Quy-Nhơn.
ĐẠI-LÝ : Đặng-thị-Hằng, 5-C Phước-Hải Nha-Trang.
Văn-Sanh-Đường 3-5 Hàng-Vôi-Bằng Đà-Nẵng

NHỮNG CHUYỆN ĐIỆN ẢNH

MARILYN MONROE ỐM NGHÉN

Trong hai tuần lễ vừa qua, Đào nguyên tử Marilyn Monroe phải nghỉ dưỡng phim, bởi bà lâm vì cô khi nặng lên cân đến hơn 59 ký. Báo chí Âu Mỹ loan cái tin này một cách kết tức quan trọng và cho rằng Marilyn đã bị mắc một bệnh gì đó...

— Nhưng, hỏi đi hỏi lại, thì ra... Marilyn ốm nghén !

Đó là lời quả quyết của nữ kỳ giả Lanella Parsson.

Xin nhắc lại : hồi năm ngoái nhà văn Arthur Miller đã cố dập mùng hạt : Marilyn đã có thai, nhưng vì sao đó... nàng lại trụy thai.

Phải chăng chuyện cũ cũng là một lý do làm cho lần này Marilyn lên cân tốt một cách quá đáng.

Sau 9 năm chung sống, Cary Grant cũng ly dị... cô vợ thứ 3

Trước kia, Cary Grant đã có hai vợ : nữ kịch sĩ Virginia Cherrill và nữ triệu phú Barbara Huston.

Nhưng, cách đây 9 năm, Cary Grant đã cưới nữ tài tử Betsy Drake làm vợ. Hôm 20-10-58 vừa rồi, Cary Grant (54 tuổi) và Betsy Drake (35 tuổi) đã gửi cho các báo bản « thông cáo » như sau :

« Sau khi đã suy nghĩ kỹ, chúng tôi quyết định xa cách nhau. Chúng tôi vẫn của sắc có nhiều cảm tình với nhau, nhưng hôn nhân đã không đem lại cho chúng tôi hạnh phúc đã mong muốn. »

Chỉ ngắn ngủi có thế thôi và... hết !

Ban giám khảo Bruxelles tuyên bố : Chịu không thể nói phim nào hay nhất được !

Trong tuần lễ trước, 117 nhà chuyên môn lịch sử điện ảnh quốc tế đã bỏ phiếu chọn trong 12 phim hay nhất thế giới từ trước tới giờ.

Tiếp theo sau đó, một ban giám khảo quốc tế gồm có những nhà phê bình và điện ảnh gia có uy tín nhất thế giới liên họp ở Bruxelles để tìm xem :

— Phim nào hay nhất từ trước tới nay ?

Trong một tuần lễ liền, họ xem chiếu lại 12 phim đã được chọn tuần trước rồi cùng nhau đi tới kết luận :

— Không thể nói phim nào là phim hay nhất từ khi điện ảnh mới ra đời đến giờ được.

Vậy, họ đành xếp 6 phim sau đây đồng hạng với nhau :

— La ruée vers l'or (1925) của Charlie Chaplin (Mỹ)
— Le cuirassé Potemkine (1925) của Serge Eisenstein (Nga)
— Le voleur de bicyclette (1948) của Vittorio de Sica (Ý)
— La passion de Jeanne D'arc (1928) của Carl Dreyer (Đan-Mạch)
— La grande illusion (1937) của Jean Renoir. (Pháp)
— La mère (1926) của Pondorkine (Nga)

TRỊ 24 THỨ TRĨ
Bảo đảm 3 ngày rụng
Giới xưng trẻ và các chứng bịnh con một
BỊNH PHONG TÌNH, BỊNH CÚI VÀ BỊNH TIM
Di—Mộng—Huợt Tinh
Lỗ tai, lỗ mũi, cuống họng theo khoa học. Cổ kim, Điển kinh. Bạch dái, mật có tàn chân, yết hầu ung thư, bịnh suyễn, ho lao, tê bại và các chứng ngoại khoa.
Đông Y - sư TRƯƠNG-CHẤN-GIANG
44 đường CHÂU-VĂN-TIẾP —CHOLON (phía trước rạp hát Lido)

THUỐC BỔ DANH TIẾNG
Đại bổ Ngũ-Tạng-Tinh La Vạn Linh
Người ốm yếu mệt nhọc, lo lắng nhiều, ít ăn, khó ngủ, nhức mỏi đau lưng, tim yếu hay hồi hộp, hay đái đêm, ù tai, mất lý, dùng vào thấy kinh nghiệm. Rất hạp cho Phụ nữ đã bổ huyết điều kinh. Người già dùng ăn ngon, ngủ khỏe (có bán khắp nơi).
Dùng dầu LA-VẠN-LINH để trị cảm gió, nhức đầu, đau bụng, là mửa linh nghiệm. Mùi thơm (có dịu bán khắp nơi.

KHÁC VỚI LÝ-LỆ-HOA

Nữ tài tử VIỆT FRANCE NGUYỄN đã đóng những cảnh «hôn» rất mê ly !

● **Thực không ngờ Elizabeth Taylor lại tệ đến thế !**

● *Con trai chưa đầy tuổi, Marlon Brando đã ly dị vợ*

France Nguyễn là người Việt

Trên trang màn ảnh này, đã có lần chúng tôi nhắc đến các báo điện ảnh Âu Mỹ và đặt câu hỏi : không hiểu France Nguyễn lai Việt hay lai Tàu ?

Một bạn đọc của Ngôn Luận đã từng tổng cạnh nhà France Nguyễn đã viết thư cho biết đầy đủ chi tiết về gia đình của France Nguyễn và hãy giờ thì chúng ta không còn nghi ngờ gì nữa, có thể đoan chắc rằng France Nguyễn là người Việt.

Trong khi ấy các báo Âu Mỹ mới nhất trong tháng 11-58 vẫn còn tiếp tục sai lầm, cứ tưởng rằng France Nguyễn lai Tàu.

Âu cũng là một điều đáng tiếc vậy thay.

Khác với Lý lệ Hoa, France Nguyễn đã đóng những cảnh «hôn» rất mê ly

Trước đây, chúng tôi đã có dịp nói về chuyện Lý lệ Hoa đóng phim Mỹ nhưng từ chối không chịu đóng các cảnh hôn môi và Lý cũng kiện luôn hãng phim khi thấy có những tấm bích chương quảng cáo làm cho người ta tưởng rằng họ Lý đã hôn môi.

Trái với Lý lệ Hoa, France Nguyễn của chúng ta coi cái việc hôn hít chẳng có gì gớm... sợ cả. Trong phim In love and war, France Nguyễn và tài tử Bradford Dillman đã hôn nhau một cách «bông cháy» làm cho nhiều báo Âu Mỹ đã phải in thành những giòng chữ lớn và cho rằng những cảnh hôn của France Nguyễn là *« Cảnh đẹp mê mẩt nhất trong thảng qua »*.

Cũng trong phim này, trước tài tử Bradford Dillman, đích thủ phải yêu của France Nguyễn là cô đào duyên dáng Dana Wynter.

Dana Wynter cũng đã hôn Bradford Dillman, nhưng trước mặt những nhà sành sỏi về điện ảnh, Dana Wynter đã thua xa France Nguyễn.

Và cũng bởi France Nguyễn vừa đẹp vừa có tài hơn Lý lệ Hoa (lại vừa táo bạo và Không « ... lập dị » như Lý lệ Hoa nữa đó), cho nên, ở thủ đô điện ảnh Hoa lệ Ước tiên tuổi của FranceNguyễn đang nổi lên, như sóng biển gặp mùa trăng, Không những các hãng phim) thay nhau mời France Nguyễn đóng phim mà các thủ đô kịch nghệ Broadway cũng với vàng « cướp » lấy France Nguyễn, dựa nàng lên sân khấu đóng một vai chính trong vở kịch The Word of susie Wong. (Xin nhớ rằng ở Mỹ, được mời đóng kịch ở Broadway còn khó khăn hơn là trở thành tài tử màn bạc ở Hoa Lệ Ước).

Thực không ngờ Elizabeth Taylor lại tệ đến thế !

Tuy những số báo trước, Ngôn Luận gửi đến bạn đọc đầy đủ chi tiết về việc Elizabeth Taylor đã quên ngày người chồng vừa mới chết (Mike Todd để du dương với người bạn thân cũ của chồng nàng là Eddie Ficher và cướp Eddie trên tay người bạn gái thân nhất của ElizabethTaylor là Débbie Reynolds.

Cái hôn « cháy bỏng » của France Nguyễn

Giữa khi dư luận đang xôn xao chê trách Elizabeth đã phá tan hạnh phúc của một tổ ấm được nổi tiếng là «ấm cúng» nhất Hoa lệ ước, Elizabeth đã đại diệt mở một buổi tiếp tân vô cùng vui nhộn để « vui vẻ » với Eddie.

Sau cuộc tiếp tân ấy, chuyện Elizabeth Taylor và Eddie Fischer lấy nhauklhông còn là chuyện bán chính thức nữa.

Người ta chỉ còn cách phỏ bình người góa phụ chưa hỏ ráo nước mắt khóc chồng kia như sau :

— Thực là tồi tệ...

— Thực là không ngờ Elizabeth lại có thể sáng bấy đến thế.

Marlon Brando ly dị vợ

Hồi năm ngoái, khi được tin Marlon Brando cưới cô Anna Kashi làm vợ, cả thế giới... điện ảnh đều kinh ngạc, không tin rằng cái anh chàng Marlon Brando bất trị kia lại có thể rời bỏ cuộc đời vô trật tự của mình để nép vào khuôn phép của người đàn bà.

Thời gian trôi qua, Anna Kashi có thai, rồi... chú bé Christian Devita đời.

Ai ai cũng nghĩ rằng khi đã có một cậu con trai, Marlon Brando sẽ thôi không đóng vai « một con ngựa bất kham » nữa. Nhưng, thiên hạ đã nhầm to !

Mới đây, tin Marlon Brando đã ly dị vợ đã trở thành chính thức, khi chú bé Christian Devi còn chưa đầy tuổi.

Phóng viên các báo liền đến phỏng vấn Anna Kashi thì nàng trả lời :

— Lúc đầu tôi cố gắng làm quen với các thói quen kỳ dị của chồng và âm thầm đau khổ mỗi khi chàng bỏ nhà đi đâu biệt tích. Nhưng, bây giờ tôi không còn chịu đựng được nữa. Tôi trả lại tự do cho Marlon Brando vì có lẽ như thế thì anh ấy sẽ thấy sung sướng hơn.

Ban VĂN NGHỆ BÁO AN TRUNG NGUYÊN TRUNG PHẦN

đã gặt hái được thành công qua màn bi hài kịch

TRÒ ĐỜI phóng tác theo **Topaze** của **Marcel Pagnol**

● Thành phần diễn viên xuất sắc gây sôi nổi cho kịch phẩm

Để biểu dương lực lượng văn nghệ quân đội, trong dịp lễ Quốc khánh, ban văn nghệ Bảo An Trung ương (với sự góp sức của ban văn nghệ Bảo An Trung Nguyên Trung Phần) đã trình diễn liên tiếp 3 buổi Đại nhạc hội tại hý viện ThốngNhất vào những ngày 26-27 và 28-10-1958 vừa qua.

Hai đêm đầu phần chương trình nghệ thuật do ban văn nghệ Bảo An Trung Ương đảm nhiệm với vở kịch nòng cốt Bảo Loạn đã gây hào hứng cho người xem không ít chừng tỏ khả năng kịch nghệ của ban này.

Buổi sau cùng, với chương trình khác hẳn.

Do ban văn nghệ BảoAn Trung Nguyên Trung Phần trình diễn.

Tuy xa lạ với hà con Đô-Thành, nhưng qua lần ra mắt đầu tiên với chương trình nghệ thuật chọn lọc và tài năng diễn xuất của các tài tử, ban Văn-nghệ Bảo An Trung Nguyên Trung Phần đã gặt hái được nhiều kết quả gây được tin nhiệm với khách mộ điệu Thủ Đô qua nhiều tài năng hứa hẹn trên sân khấu.

Bài của Lê-Văn V.B.T.

Mở màn là một vũ điệu tập thể của ban vũ Bảo An gồm các cô Mộng Trinh, Mai Ly, Mỹ Ái Lan, các bạn Hùng Kỳ, Xuân Hùng và một số tài tử phụ diễn gây không khí nhộn nhịp cho đêm nghệ thuật.

Tiếp sau đó, ban nhạc Vũ văn Tuynh hòa tấu một bản nhạc ngoại quốc tạo được không khí rầm rộ cho Đại nhạc hội.

Đến vở ca nhạc kịch « Tim ban đầu xuân » mới là lúc ban Văn nghệ Bảo An Trung nguyên Trung Phần phô trương lực lượng nghệ thuật. Bằng các giọng ca quen thuộc miền Bắc : Trống quân, Cò Lả, cô Huyền Nga trong vai cô gái bán hàng và bạn Minh Luận trong vai nông dân, đã làm cho màn ca nhạc kịch nổi bật với những nét đặc biệt dân tộc tính.

Phần nhạc đệm phụ hoạ của ban nhạc Vũ văn Tuynh đã làm tăng thêm phần ý nhị cho những câu đối đáp, giọng ca của hai diễn viên chính Huyền Nga và Minh Luận.

Màn ca nhạc kịch tuy mang nặng tính chất tuyên truyền về đời sống quân nhân, dùng hình thức đối chất thông thường như ở những vở kịch tuyên truyền khác, song ở đây nhờ tài diễn xuất linh động của diễn viên nên người xem thấy hứng thú quên hẳn tính chất tuyên truyền của màn ca nhạc kịch. Được nghe những câu trống quân, cò lả, hát trong trẻo với giọng ngân lanh lảnh mà âm lượng một niềm vui lớn cho những thính giả sinh trưởng ở miền Bắc.

Màn ca nhạc kịch vừa chấm dứt, đến tiết mục đơn ca của cô Thanh Đức với bản Nàng Chiêu của Lê trọng Nguyên. Rất tiếc Thanh Đức trình bày bản này không vừa lòng khán giả. Nếu cô Thanh Đức chịu tập luyện hơi ca thêm, và sửa đổi điệu bộ cho mềm mại hơn nữa thì mới hy vọng được khán giả tán thưởng.

Phần chính của chương trình nghệ thuật đêm ấy là vở kịch « Trò Đời » một bi hài kịch xã hội phóng tác theo kịch bản Topaze của Marcel Pagnol.

Vở kịch này theo nguyên tắc đã do những ban kịch trứ danh Pháp trình diễn tại hý viện Variétés (Paris) liên tiếp trong 18 tháng liền. Đó là một kỷ lục chưa từng có đối với làng kịch bên Âu Châu.

Tính chất của vở kịch mang màu sắc trào lộng đặc biệt, nêu rõ những tàn tích thối nát của một xã hội thực dân phong kiến đương sa dần vào luật đào thải.

Vai chính là thầy Tú do bạn Minh Luận đảm nhiệm, vai ông chủ tịch hội đồng thành phố : bạn Huyền Đức, vai bà Phó : cô Huyền Nga, vai Trần Bách : bạn Thọ Sĩ. Vở kịch này dài 4 màn, nhưng ban Văn nghệ Bảo An Trung phần chỉ trình diễn có màn thứ hai sôi nổi nhất trong 4 màn đó.

Cứ kể phóng tác một kịch bản danh tiếng của ngoại quốc, biến chế nó phù hợp được với hoàn cảnh nước nhà là : điều đòi hỏi khả năng đặc biệt của soạn giả về cách bố cục sắp xếp lớp lang nhân vật thật tính tế. Riêng về phần đối thoại khách sành điệu thấy rõ soạn giả Cao Hữu Huân chưa sắp đặt hoàn bị lắm, có những sơ xuất nhỏ (mặt vụ ăm mưu bàn rút công quỹ mà kẻ chủ mưu chỉ lợi có mười ngàn đồng trong khi lương một nhà giáo loại rẻ mạt như lương thầy Tú là hai ngàn năm trăm đồng một tháng, như vậy không đung). Nếu soạn giả tăng số tiền của ông Hội Đồng Thanh lên cao nữa cho tương xứng với cuộc bòn rút công quỹ thì hợp với hoàn cảnh hơn.

Nhận xét thứ hai là những lời đối thoại chưa được gọn kém hẳn nguyên tác, phần vào đầu tuy rời rạc, phần cuối của màn hai thì khá hơn, vì thế màn kịch thiếu sự cân xứng. Chính ra vở kịch Topaze của Marcel Pagnol đặc biệt ở điểm lôi cuốn người xem từ đầu đến cuối, vì thuật viết lời văn kịch của Tác giả thập phần thường mỗi đoạn văn kịch đối thoại đều đối chọi nhau rất hào hứng.

Phân tích về sự diễn xuất của các diễn viên, trước hết phải nói đến một khuyết điểm của

(Xem tiếp trang 4)

● *Lời giới thiệu* ●

TRANG KỊCH ẢNH

Trong Ngôn Luận đổi mới, đáp lại sự đòi hỏi của bạn đọc, chúng tôi buộc lòng phải thu gọn hai trang điện ảnh và kịch trường lại làm một để dành chỗ cho mục Mách Luật, Mách Thuốc, và tìm hiểu, tìm học v.v...

Trên trang Kịch Ảnh của Ngôn Luận đổi mới :

Bạn **LÊ-VĂN** vẫn tiếp tục phụ trách về phần kịch-trường tân nhạc.

Bạn **NGƯỜI ĐIỆN ẢNH** vẫn tiếp tục phụ trách về phần điện ảnh.

Tuy 2 trang hợp lại làm một nhưng mỗi thứ Ba chúng tôi lại dành mục « mỗi ngày một tuyện » để đăng trọn một chuyện phim chọn lọc hay một vở tuồng mới có giá trị. Như vậy, tuy thu 2 trang làm một, bạn đọc vẫn tiếp tục có đầy đủ tin tức kịch trường, tân nhạc và màn ảnh trong và ngoài nước.

Xin quý bạn tiếp tục gửi tin tức và bài vở :

— Vở sân khấu và Tân Nhạc cho bạn Lê Văn.

— Vở Màn Ảnh cho Người Điện Ảnh.

NGÔN LUẬN

Trước khi cuộc thảo luận chấm dứt, người đóng vai chủ động lên tiếng

XIN ĐỪNG NHẦM LẪN « ÁI MỘ NGHỆ SĨ »

với chuyện sùng kính và nhớ ơn các vị anh hùng và ân nhân

● **Quả tim của người nào là của riêng người đó...**

● ... tôi xin hưởng hồn James Dean tha thứ cho tôi...

I.T.S. Đây là bài cuối cùng của cuộc bạn đọc vẽ vấn đề : « có nên đi mộ tài tử hay không ? ». Chúng tôi đành tiếng nói cuối cùng cho bạn H.M.S, người đã gây ra trận bút chiến quá tối nhi trong hơn một tháng qua. trên trang màn ảnh N.L.

Chúng tôi tin rằng bạn đọc cũng như chúng tôi, sẽ công nhận cái quyền trả lời của bạn H.M.S.

Qua mục thư trao phòng thi ít Thần Đăng đã thay mặt một số đông anh em trong Tòa soạn N.L. lên tiếng vẽ chuyện đi mộ tài tử.

Còn ý kiến của riêng cá nhân chúng tôi ra sao ? Nếu có nhiều bạn đọc viết thư và đòi hỏi chúng tôi phải ghi lại trên mặt báo, chúng tôi sẽ vâng lời ngay...

N.D.A.

Saigôn ngày 28-10-58

Thưa tất cả các bạn đã đăng bài phân đối lá thư của tôi gửi cho bạn X.P.

Trước hết tôi xin nói rằng cuộc tranh luận này đối với tôi là một bất đắc dĩ. Tôi viết lá thư trước Chỉ vì cảm thấy tự ái bị đụng chạm, và bây giờ đây tôi rất hối tiếc vì lá thư ấy mà nhiều bạn đã có dịp xúc phạm đến con người mà tôi ngưỡng mộ, dùng hai tiếng này có lẽ đúng hơn — Có bạn đã góp ý kiến một cách rất anh hùng... và thiếu sót dựng như bạn Hoàng mộng Sơn chẳng hạn.

Tôi rất tiếc vì giới bạn của là thư này không đọc kỹ thấy phần viết nhiều, cho nên tôi chỉ trả lời vắn tắt những điều tôi thấy cần phải trả lời hơn cả. Và lại, cũng đã có mấy bạn trả lời giúp tôi một vài điểm rồi và tôi cũng đồng ý với những bạn ấy.

Tôi thấy rằng hầu hết các bạn đã QUAN TRỌNG HÓA việc ngưỡng mộ một nghệ sĩ. Thậm chí nhiều bạn đã hỏi tôi một cách rất vội vàng, đại khái rằng : « Tại sao bạn lại đi ái mộ một cách mù quáng, nông nhiệt và say mê như thế ? »

Thưa các bạn NHƯ THẾ là như thế nào ?

Tôi chưa hề nói rằng : « Ở đời này tôi chỉ biết có J.D. thôi ». Thế nghĩa là hàng ngày tôi còn làm nhiều việc khác nữa Riêng tôi, tôi cho rằng việc tôi ngưỡng mộ James Dean là một việc rất hợp lý—bất cứ đứng trên phương diện nào, dù là Đạo Đức hay Luân Lý... tôi quả quyết như vậy. Nếu có bạn nào bảo tôi rằng hãy đem cái việc « ái mộ nghệ sĩ » điên vào cái việc « ái mộ công đức tài năng của các vị anh hùng dân tộc » thì tôi xin viết một hàng chữ thật to & dày để trả lời rằng : « Chính Bạn Đã Sai Lầm Và Mù Quáng ». Tôi chỉ Sùng Kính và Nhớ Ơn các vị anh hùng dân tộc và các Ân Nhân của loài người thôi chứ tôi không dám « Ái-Mộ » công đức tài năng của những vị Sỹ Như Tôi Đã Ngưỡng Mộ Một Nghệ Sĩ.

Thưa các bạn, nếu tôi có Nhớ Ơn thì tôi mới Đền Ơn, dù tôi đến ơn dưới một hình thức nào chăng nữa cũng không quan trọng lắm, còn việc đền ơn mới quan trọng, mới là bổn phận của một con người có giáo dục và ý thức được đầy đủ về luân lý nhân bản (vì cũng dân giáo dục hay luân lý tôi có thể tự hào với các bạn rằng tôi không để đến nỗi phải đề cho các bạn chê giáo một cách ... không được hay cho lắm, như có bạn đã làm đâu ! Nếu tôi là một con người phải để cho bạn Xuân Quang chê giáo cho những câu ngớ ngẩn n'ư mê muội, chẳng hạn như : « Thế ra cả một cuộc sống con người chỉ có bấy nhiêu là đáng kể đây ? » và «sở đi con người hơn loài vật... như bạn nghĩ ! » thì không bao giờ có mấy lá thư của tôi đăng trên mặt báo này).

Thưa các bạn, nếu trên đời này hãy còn những người « vô công rồi nghề » ... thành thực ngưỡng mộ một Nguyễn-Du khi họ đọc « Đoạn trường Tân Thanh », một Shakespeare khi xem « Hamlet » và Roméo et Juliette », một Victor Hugo khi đọc « Les misérables » hay một Chopin khi nghe bản « Tristesse » v.v... và v.v... thì tôi trân trọng xin các bạn cho phép tôi được ngưỡng-mộ J.D. (Nếu các bạn chấp thuận « đờn » của tôi, nhưng còn tiếc giá phẩm thì mấy chữ « thằng nầy a dua » hay « thằng nầy gian, dở hơi » v.v., tôi cũng xin vui lòng, bởi chưng rằng... cứ theo như ngu ý thì : « quả tim của người

(Xem tiếp trang 4)

HAI NGƯỜI MỸ cùng quay một phim

phỏng theo tiểu thuyết **« BÁC SĨ JIVARO »** của một nhà văn Nga

NỮU ƯỚC (AFP) 29-10-58.— Hai nhà sản xuất phim ảnh người Mỹ chuẩn bị quay hai cuốn phim khác nhau, phỏng tác theo tiểu thuyết « Bác sĩ Jivaro» của văn hào Nga Boris Pasternak.

Hai hãng phim sẽ quay phim này và cạnh tranh nhau là hãng « Điện ảnh Con Rồng » và hãng « Joseph Logan ».

Hai nhà sản xuất này khỏi phải trả tiền về quyền tác giả vì hai nước Mỹ và Nga không có ký kết với nhau thỏa hiệp nào về quyền tác giả.

Mỗi thứ 7 đón đọc
TRUYỆN PHIM
TUẦN BÁO ĐIỆN ẢNH

Hộp thư Điện ảnh

— Quý bạn Trung Trung Sài gòn. Phạm Lê, T.T. Gia định: Đã nhận được bài của quý bạn. Cám ơn. Rất tiếc không đăng được vì không thêm ý kiến mới ! ý cho cuộc thảo luận « Có nên đi mộ tài tử hay không ? »

— BạnVõ Thạng Linh, HộiAn Thư của bạn đến hơi chậm cho nên những ý kiến của bạn đưa ra đều đã được nêu lên trong mục này rồi. Tiếc quá.

— Bạn Đã Kỳ, Sài gòn: Cám ơn bạn đã góp ý kiến. Sẽ cố gắng chiều lòng bạn.

— Bạn Việt Đa D.D.T.: Bài của bạn viết khó hiểu quá...

— Bạn T. (NĐ) và AMOJDEC Thư của hai bạn bênh vực cho J.D. « yêu » hơn cái là thứ khác (đã đăng trên trang màn ảnh) của phái ái mộ J.D.

— Bạn P.D.T. : Phú Thọ : Tiếc rằng thư bạn đến hơi chậm, ý kiến của bạn đã được nhiều bạn khác nêu rồi trong cuộc thảo luận rồi.

BÁO MỚI

Chúng tôi vừa được tin tức ngày 7-11-58 này, nhật báo « Chuông Mới » do bạn Huỳnh-Hoài-Lộc tức Huỳnh-Anh làm chủ nhiệm khởi chủ bút sẽ xuất bản số đầu. Bộ biên tập gồm những cây viết cả tên tuổi.

Xin trân trọng giới thiệu cùng độc giả thân mến nhà chức đăng nghiệp mạnh tiến trên đường ngôn luận.

NGÔN LUẬN

TIN VẮN

Màn nhung - Màn bạc

● THẾ LÀ TIN *Đoàn Kim Chưởng-Thanh Hương sẽ giải tán đã thành sự thật. Các đương sự chỉ còn chờ hết nửa hai tuần ở rạp Nguyễn Văn Hảo để lấy tiền giúp đỡ phần nào cho anh chị em cùng nhân Nghệ sĩ lâu chia tay với bằng hiệu cũ.*

Trong khi chờ đợi chủ mới với kế hoạch mới làm sống Đoàn hát, thì có tin cô Kim Chưởng đang rảo viết chuẩn bị «phấu sự » để lập gánh riêng.

Lẽ tất nhiên trong làng « kia mà » bảy giờ đang có chuyện lôi đào, kéo kép hàng « bự » đây. Không biết rồi đây gánh nào sẽ mê lực lượng để một Đoàn mới tăng cường lực lượng ra chào đời ? Chờ xem !

● ĐOÀN THANH TAO *sau ngày khánh hoàng nhị hỷ trăm trọng rồi thay cũ đổi mới khá nhiều đào kép, nay đã tạm yên. Cùng nhờ cả tưởng tích mới của nhóm Tây Giang Tử, và cô hai soạn giả Minh Nguyện, Bạch Điệp nên Đoàn khởi sắc hẳn lên. Qua thời gian đi Lục Tỉnh, mới đây về Thủ Đức lại hốt bạc. Thế hạn, sau đó lại về gần Thủ Đô hát ở Biên Hòa.*

Đoàn giờ đang hăm tạo mới tối nghệ là con Thủ Đô đây ?

Khách mộ điệu vẫn nhớ 6 câu của Thanh Tao làm đầy !

● MẤY LÃO NGHỆ SĨ *Tư Thới Tức Anh, Năm Sơn xuất mấy tháng ròng chỉ lo cho Đoàn Hữu Chí thành hình. Ba lão nghệ sĩ này kiêm luôn bạn giám Đốc vì nghèo nên khó kiếm đào kép. Nhưng hữu chí tất cành thành, cho nên Tổ chăng phụ lòng kẻ yêu nghề, nên cô tin chính thức Đoàn Hữu Chí sẽ khởi định khai trương ở rạp Biên Hòa (Biên Hòa) vào đêm 3-11-58. Nhưng cũng chưa biết Đoàn sẽ lấy tuồng nào chọn để khai trương, chỉ biết rằng đào kép của Hữu Chí gồm toàn là những người yêu nghề cả.*

Đang khen là Đoàn nghèo phải đi con đường đào tạo lấy danh cả.

● TUẦN NÀY *tại hý viện Thống Nhất là Đại nhạc hội của Xuân Dung, cô vũ kịch đài « Lòng Quảng Đại » làm nòng cốt cho chương trình. Đêm tuần sau là phiên cô Như Mai tổ chức Đại nhạc hội và tiết mục chính lại là vở kịch « Trong Bóng Hậu Trường » do Nam Châu với thành phần diễn viên sau đây : Nam Châu, Ba Vân, Duy Lân, Trần văn Trạch, Bảy Xẻ, Bích Thuận, Kiều Hạnh, Kim Lan, Tố Hoa, Tuy Phượng.*

Tuy Đại nhạc hội chỉ có 4 hồi (6-11 đến 9-11-1958) mà người ta thấy Ban tổ chức đã vừa rộ quảng cáo từ bấy giờ xem ra có « mùi » hấp dẫn lắm !

Không biết Nam Châu bước qua kịch có gây sóng gió như trên sân khấu Cải lương, hay như Ba Vân trên sân khấu Tân Nhạc Kịch không ? Trên sân khấu « Ca » thì Nam Châu «lão» rồi ! Chỉ trên sân khấu « Kịch » Nam Châu còn dư sức nói lời Văn Kịch để lôi cuốn mê khách sành điệu.

ĐÈN PHA

NGỌN NGUỒN LẠCH SÔNG

CÁI PHẾT

của Mai-Nguyệt

Từ xưa đến nay, không mấy người quan tâm đến cái phết. Nhất là đời xưa, thì cái phết lại là một thứ dấu mà người ta cố tình xao lãng, vì phải để dành riêng nó cho những người có thẩm quyền xem văn và đọc văn.

Những người đó là những ông thầy, những ông giám khảo, tức là những hạng người tôn trọng cả nhiệm vụ phê phán và bình luận. Chỉ có những hạng người tôn trọng đó mới dám cầm ngọn bút son mà khuyên, mà chấm, mà sổ. Khuyên những đoạn văn hay, sổ những đoạn văn dở, và chấm vào những chỗ cả mạch lạc.

Người học trò không khi nào được quyền tự mình chấm câu bài văn mình viết cả. Tự mình chấm câu, tức là tỏ một thái độ vô lễ, khinh rẻ ông thầy là dốt, cho nên, dù mình hay chữ và học giỏi tới bực nào, khi làm bài trình thầy, hoặc làm bài đi thi, cũng không được thêm vào bài văn đó một dấu hiệu gì cả.

Không được đánh dấu, hàm ý là người học trò vì lòng kính trọng người bề trên, nên phải hoàn toàn để cho ông thầy chấm bài muốn hiểu thế nào thì hiểu. Đã là ông thầy, thì có nhiều phải giỏi lắm, phải hiểu mạch lạc câu văn, không thể nào lầm lẫn được.

Cũng vì quan niệm ông thầy không thể lầm lẫn, nên mới xảy ra nhiều câu chuyện oan ức đáng thương. Oan ức chỉ vì một cái phết.

Câu chuyện cha đi thi, con chấm bài, thiên hạ ai ai cũng từng nhớ cả. Người cha học rộng tài cao, nhưng thi bao nhiêu khoa cũng đều không đậu. Ấy thế mà dạy con, thì con lại đỗ cao và được bổ làm giám khảo, rồi có ngày đi chấm trường trong một khóa mà người cha chỉ là một thí sinh thôi.

Chấm bài xong, con vẽ khoe với cha rằng có một bài văn rất hay, nhưng bị loại vì có một câu thiếu mạch lạc khúc triết. Cha bảo đọc lại câu đó cho nghe. Người con bèn đọc lại, và sau khi đọc xong thì bà cha càng nọc ra đánh đòn. Thì ra ông con đã đánh phết lầm, chấm câu không đúng chỗ, bảo hại ông cha bị hỏng thi.

Ấy đại loại cái phết quan trọng là như thế. Cũng thì một câu văn, thì việc đặt cái phết khác thì lại câu văn đổi hẳn ý nghĩa ngay.

Tỷ dụ như câu chữ Hán: « *Dân khả tử ư chi bất khả tử tri chi.* » Câu đó có thể chấm câu nhiều lối. Nếu chấm là: « *Dân khả tử ư chi, bất khả tử tri chi* » thì có nghĩa là: Dân thì chỉ thể cho họ noi theo việc làm chứ không thể để cho họ hiểu biết.

Bằng nay lại đặt thêm hai cái phết sau hai chữ « *tử* » thì sẽ thành câu: « *Dân khả tử, ư chi; bất khả tử, tri chi.* » Câu này nghĩa khác hẳn: « Dân đã có trình độ khá rồi, thì cho họ theo gương việc làm; bằng như trình độ chưa khá, thì nên cho họ hiểu biết trước đã ».

Không những chỉ văn Trung Hoa mới cần tới cái phết; đối với văn Tây, thì cái phết lại càng quan trọng hội phần.

Câu văn hài hước thông thường người ta vẫn nhớ là câu: « *Le maire dit l'inspecteur est un âne* ». Tùy theo địa vị của cái phết, câu đó có thể là: « *Le maire dit: l'inspecteur est un âne* » tức là: Ông lý trưởng nói rằng ông thanh tra là con lừa. Hoặc là: « *Le maire, dit l'inspecteur, est un âne* ». Ông lý, ông thanh tra nói, là một con lừa.

Cái phết đã đổi ngược hẳn ý nghĩa câu văn đó.

Văn chương Việt Nam cũng không tránh khỏi ảnh hưởng của cái phết. Cứ đem truyện Kiều ra mà cảnh đấu lại, thì sẽ thấy nhiều câu ngộ nghĩnh như câu:

Thất kính, nàng chiều, biết là làm sao? Nàng Kiều xử dì có con, là cũng vì lẽ ấy.

Cùng góp sức với bạn trai dề giữ gìn bờ cõi

ĐOÀN NỮ BÍNH DO - THÁI

cũng là một lực lượng quan trọng

của một quốc gia nhỏ bé miền Trung Đông

luôn luôn bị nạn xâm lăng de doạ

Sưu tầm của TRẦN HỒ

Do Thái vói một dân số chưa đầy 2 triệu, bị nằm lọt vào giữa một khối 40 triệu người Ả Rập thù nghịch chỉ muốn nuốt chửng họ nên quốc gia này lúc nào cũng hầu như sống trong một tình trạng bão động.

Tuy trận đánh miền Sinai đã chấm dứt từ lâu nhưng tại biên giới, lính Ả Rập vẫn không ngừng gây hấn. Do Thái phải động viên toàn lực để đối phó. Dân chúng Do Thái phải chia phiên nhau, lúc canh gác, lúc làm việc đồng ruộng.

Trước tình trạng đặc biệt đó, những nhà lãnh đạo Do Thái đã

Nữ binh Do Thái hăng hái xông pha chiến địa chẳng kém gì các bạn tu mi.

bắt buộc phải giải quyết theo một lối khác thường: ra lệnh cưỡng bách tòng quân không những đối với nam giới mà cả nữ giới nữa. Nhờ vậy mà họ đã thực hiện được một việc quá sức. Binh lực Do Thái vượt hẳn binh lực của tất cả các nước Ả Rập chung quanh, cả về phẩm lẫn về lượng.

Chỉ sau 48 tiếng đồng hồ, quốc gia Do Thái có thể huy động được 250.000 binh sĩ vừa nam vừa nữ, trong lúc đó quân số chính quy của các nước Ai Cập, Ả Rập Sêu dít, Đoác da-Ni, Sy ri và Ly Băng hợp lại cũng chỉ được 200.000 người.

Vấn biết Do Thái đã phải tiêu tốn đến quá nửa ngân sách quốc gia để duy trì một lực lượng như trên nhưng vì sự sống còn của đất nước thì họ có thể trả bất cứ một giá nào.

Trở về đốt tờ, người Do Thái đã thấy lại cái tài thiện chiến cổ truyền

Với những khó giới tối tân, quân đội Do Thái đã tỏ ra anh dũng và có một tinh thần vững vàng trong những trận đụng độ với Ả Rập vừa qua.

Thật là một sự đáng ngạc nhiên vì từ trước tới nay người Do Thái chỉ thấy trội lên trong lãnh vực trí thức, nghệ thuật và thương mại. Họ cũng có tài trong ngành thủ công như làm thợ may, thợ đồng hồ, thợ bạc. Ít khi người ta gặp họ trong những xưởng máy hoặc ngoài đồng ruộng và đối với việc quân sự thì lại càng hiếm thấy họ nữa.

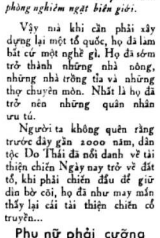

Lính Ả Rập luôn luôn xâm nhập lãnh thổ nên dân chúng Do Thái cả nam lẫn nữ phải canh phòng nghiêm ngặt biên giới.

Vậy mà khi cần phải xây dựng lại một tổ quốc, họ đã làm bất cứ một nghề gì. Họ đã sớm trở thành những nhà nông, những nhà trồng tỉa và những thợ chuyên môn. Nhất là họ đã trở nên những quân nhân ưu tú.

Người ta không quên rằng trước đây gần 2000 năm, dân tộc Do Thái đã nổi danh về tài thiện chiến. Ngày nay trở về đất tổ, khi phải chiến đấu để giữ dân bờ cõi, họ đã như may mắn thấy lại cái tài thiện chiến cổ truyền...

Phụ nữ phải cưỡng bách tòng quân

Để tiến tới một quân lực

hùng mạnh, phụ nữ Do Thái đôi đông vào một vai trò quan trọng. Họ là những phụ nữ duy nhất trên thế giới bị cưỡng bách tòng quân ngay cả thời bình.

Cũng như đàn thanh niên họ phải trải qua 3 năm tập quân sự tại các trại huấn luyện từ năm mới 14 tuổi cho đến năm 17 tuổi. Sau đó, khi đúng 18 tuổi, họ được lịnh tòng quân trong một thời gian là 24 tháng. Hết hạn họ còn là binh sĩ trừ bị lớp đầu cho mãi đến năm 26 tuổi.

Đối với nam giới, phụ nữ Do Thái trong quân ngũ có một vài điểm khác:

1) Phụ nữ phải tòng quân 24 tháng và còn là binh sĩ trừ bị lớp đầu cho đến năm 26 tuổi trong khi thanh niên phải tòng quân 30 tháng và còn là binh sĩ trừ bị lớp đầu cho đến năm 29 tuổi.

2) Phụ nữ có chồng không phải tòng quân. Thiếu nữ nào lấy chồng trước năm 18 tuổi cũng được hưởng điều khoản này.

3) Áp dụng triệt để điều lệ trong Kinh thành, những phụ nữ thuộc gia đình giáo đồ chính thống cũng không phải cưỡng bách tòng quân.

Chương trình huấn luyện quân sự của phụ nữ cũng y hệt chương trình huấn luyện của thanh niên. Ngoài ra họ còn phải học những nghề dành cho họ về sau như: điện tín viên, thư ký, y tá v.v... nên giờ học tập của họ so với thanh niên còn gấp nhiều hơn.

Nữ binh Do Thái lúc nào cũng có súng bên tay

Trước khi được chuyển vào những đơn vị chiến đấu, phụ nữ Do Thái được học tập quân sự căn bản tại những trại đặc biệt.

Phần nhiều là những trại do quân đội Anh để lại có đầy đủ tiện nghi các bưởng đấu, đấu đến nê-ông và chung quanh có vườn cây xanh tốt.

Mỗi trại tập trung chừng 400 phụ nữ dưới quyền điều khiển của một nữ sĩ quan cao cấp.

Ba ngày sau khi nhập trại, họ được phát mỗi người một khẩu súng và từ đó họ luôn luôn giữ súng bên mình theo đúng luật lệ lo binh. Ngay trong phòng ngủ của từng tiểu đội

Dù ngồi nhà trong con, người phụ nữ Do Thái cũng luôn luôn cả súng bên mình.

(mỗi tiểu đội 36 người) súng của mọi người cũng được treo ngay giường phòng.

Trong giờ làm việc, kỷ luật đối với nữ binh thật là nghiêm nhặt, nhưng ngoài giờ làm việc ai quan và binh lính đều coi nhau như bạn. Dầu vậy, ít khi người ta thấy họ phạm lỗi về kỷ luật.

Suốt 3 tháng đầu, không một nữ binh nào được nghỉ phép. Hàng ngày họ phải dậy từ 5g45 và tối thì dùng 22 giờ phải tắt đèn đi ngủ.

Những truyện vắng mặt trái phép, truyện « leo tường » là

(Xem tiếp trang 2)

Điểm phim

L'homme aux millions

Sau phim Vacances romaines, khán giả vẫn có ý chờ một phim vui vẻ nhẹ nhàng loại nầy và... cũng do Gregory Peck và Audrey Hepburn đóng. Khán giả đã được hài lòng với phim L'homme aux Millions. Trong phim chỉ có mỗi mình chàng Peck thôi, làm cho người ta thấy như nhớ Audrey.

Dieu sauve la suit

Diễn xuất của cô đào Deborah Kerr trong phim thực không thể nào không khen được. Chỉ có thể nói: giỏi, giỏi quá.

Con Robert Mitchum?

Qua hàng chục các cuốn phim đã chiếu, Michum chỉ là một diễn viên hạng bét, không đáng được liệt vào hạng tài tử quốc tế. Nhưng trong phim này, Michum hết vẻ « nhà quê » thường lệ và trở thành một diễn viên rất xuất sắc.

Cay đắng mùi đời

(Sansho Dayu)

Bao giờ phim Nhựt cũng bị thâm cả. Phim này cũng vậy. Nhưng có điều đáng nói là câu chuyện Cay Đắng Mùi Đời hấp dẫn và làm cho khán giả cảm động hơn phim «Bây Chàng Hiệp Sĩ» (vài ba tháng trước) rất nhiều.

Phim hơn dài một tý. Có lẽ quý bà quý cô sẽ khóc và các bạn thanh niên lãng đang còn trong trăng như phá lê sẽ gật đầu cho rằng cuốn phim đã xứng đáng được giải thưởng sự tử bạc của đại hội điện ảnh quốc tế ở Venice (1954)

N.D.Ai

Ban Văn Nghệ

BẢO AN

(Tiếp theo trang 4)

dân Phong kiến thì vở kịch sẽ thành khô khan. Nhưng nếu cảnh diễn tình được diễm xuyết mà lại đưa ra một cách hóa bài lấy những « pha » cười, và các diễn viên lại đi quá trớn như «hề» riêu rẻ tiền thì màn kịch sẽ biến thành một trò đùa ô, khích thích tinh thần «tái hoa son trẻ » thiếu giáo dục như đã nói trên. Vở kịch trình bày trên sân khấu Đại nhạc hội ở Đô Thành. Nếu làm như trên thì không những ý nghĩa bài trừ Thực dân Phong kiến không đạt, mà bày ra cho khán giả thấy những cảnh ăn chơi ô trọc sa đọa, có ảnh hưởng xấu tược tiếp cho người xem.

Đi đôi với cô Nguyên Ngọc, bạn Minh Luận trong vai Thầy Tú tỏ ra có một cân bằng kịch nghệ khá, đã làm hài lòng khán giả. Trong một màn bi hài kịch ấy khách sành điệu nhận thấy Minh Luận thay đổi sắc diện luôn phù hợp với những biến chuyển tâm lý nhân vật từ nội tâm đến ngoại giới, cộng thêm với lời nói rõ rỏ có tình cảm, tạo cho bạn một chỗ ngồi trong làng Tân kịch.

Theo đà tiến chung, đến cuối màn, hai bạn Thọ Sĩ và Huỳnh Điểu tỏ ra cố gắng cùng được khán giả tán thưởng, và màn kịch cũng chấm dứt trong bầu không khí hoan hỗ vang lừng.

x*x

Với một bạn văn nghệ quân đội từ miền Trung vào Thủ Đô góp phần chào mừng Tết Cộng Hòa, bị thiếu thốn khá nhiều phương tiện về bài trí, hóa trang, mà đạt được kết quả như vậy, cũng là một thành công đích đáng cho ban văn nghệ miền Trung và cho cả gia đình văn nghệ Bảo An nói chung.

Chúng tôi hy vọng ở khả năng nghệ thuật của các anh chị em văn nghệ Bảo An sẽ còn có thể tiến xa hơn nữa, và sẽ gặt hái được nhiều kết quả rực rỡ nếu các bạn được bồi dưỡng bằng những phương tiện đầy đủ.

LÊ VĂN V.B.T.

(x8-10-58)

TÍNH SỔ TRANG TRONG

CỦA QUÝ BẠN

Qua tuần lễ đầu của Ngôn-Luận đổi mới, có nhiều bạn đọc đã viết thư về tòa soạn hỏi về sự xếp đặt bài vở ở trang trong của Ngôn-Luận. Trước khi trả lời chung quý bạn, Ngôn Luận xin ghi lại ở đây 2 nguyên tắc của chính sự cải tiến trang trong:

1) Để có đủ chỗ trả lời các câu hỏi của đăng báo gửi cho hai mục **MÁCH-LUẬT** và **MÁCH THUỐC** của *Luật-sư Đ.T.* và *Bác-sĩ TUẤN-ANH*, Ngôn Luận phải mở rộng hai mục nầy.

2) Vì chị em bạn gái đòi hỏi những lời giải đáp thiết thực về đời sống của chị em trong gia đình cũng như ngoài xã hội, TRANG PHỤ NỮ PHẢI ĐƯỢC MỞ RỘNG THÊM và TĂNG CƯỜNG thêm các cây viết tên tuổi như cô *Đạm-Vân*, cô *Hoài-Thu*, cô *Minh-Huyền*, cô *Thương-Hoa*.

1) **TRANG MÀN ẢNH** và **KỊCH TRƯỜNG** hợp nhất làm một vào ngày thứ ba, ngày mà Ngôn Luận xuất bản 6 trang, (nhưng vẫn chỉ bán có 2 đồng).

Và đây là những trang đặc biệt của quý bạn:

THỨ BA: (6 trang)	1) **PHỤ NỮ NGOÀI XÃ HỘI** do các cô *Thùy-Hương, Đạm-Vân* phụ trách.
	2) **KỊCH TRƯỜNG TÂN NHẠC** do bạn *Lê Văn* phụ trách.
	3) **MÀN ẢNH** do *Người Điện Ảnh* phụ trách.
	4) **SƯU TẦM** do bạn *Trần-Hà* phụ trách.
THỨ TƯ:	**MÁCH THUỐC** do Bác-sĩ *Tuấn-Anh* phụ trách.
	MÁCH LUẬT do *Luật-sư Đ.T.* phụ trách.
	SƯU TẦM và **HỌC HỎI** do bạn *Phan-Nghị* và *Trần-Hà* phụ trách.
THỨ NĂM:	**THANH NIÊN** và **HỌC SINH** do nhà văn *Phạm-cao-Cũng* phụ trách.
THỨ SÁU:	**PHỤ NỮ TRONG GIA ĐÌNH** do các cô *Thùy-Hương, Đạm-Vân* phụ trách.
THỨ BẢY:	**HÀI HƯỚC** do bạn *Thầy Gôn* phụ trách.
CHỦ NHẬT:	**MÁCH THUỐC** do Bác-sĩ *Tuấn-Anh* phụ trách.
	MÁCH LUẬT do *luật-sư Đ.T.* phụ trách.
	SƯU TẦM và **HỌC HỎI** do bạn *Phan-Nghị* và *Trần-Hà* phụ trách.

NGOÀI RA, HẰNG NGÀY BẠN VẪN GẶP

- NHÀ VĂN MAI NGUYỆT qua mục Ngọn Nguồn Lạch Sông (ghi chú: Vì hiện nay, nhà văn Mai Nguyệt quá bận, mỗi tuần mới viết có 1 kỳ vào ngày thứ ba và chủ Nhật).
- NHÀ THƠ THẦN ĐĂNG qua các bài thơ trào phúng.
- 2 tiểu thuyết dài của TẠ QUANG KHÔI và HOÀI DIỆP THƯ LANG.
- Một chuyện ngắn chọn lọc (đăng trọn kỳ) của *Chăng Phi, Thùy-Hường, Đau-Phúc, Bằng-Phương, Nha-Trang, Trần-thiên-Thanh, Phan-Khanh, Dạ-Lan-Hương, Vị-Thùy-Linh, Lam-Thanh v.v...*

TIN ĐÀ-LẠT

Muốn tìm hiểu những thắng cảnh ở Đà-Lạt, xin tìm bản Nhạc «DALAT» của *ĐOÀN-THƯ*

Tân-Hoa Phát Hành

Sách mới

Chúng tôi vừa nhận được cuốn «Địa lý Việt Nam lớp Đệ Tứ» do 2 tác giả là ông và bà Tăng xuân An, giáo sư, gửi tặng. Cuốn sách này soạn rất công phu, có nhiều tài liệu giá trị sách dày 152 trang, giá bán 50 đồng.

Xin thành thực cảm ơn ông bà TĂNG-XUÂN-AN, và trân trọng giới thiệu cuốn sách nói trên với quý bạn đọc Ngôn Luận.

N.L.

NGÒNG CÂNH BÚT

CHƯA HẾT TRUYỆN VỢ CHO THUÊ

«Nhà tôi» biến mất!

Truyện đời qua vực kỷ khôi!
Chữ « xu » đang giá gấp mười chữ « Trinh » ?
Hai vợ, chồng biến Đăng tính,
Chồng rằng: — « Anh muốn đem mình cho thuê ».
Vợ nghe, thích trí, cười hề:
« Chu choa! Thời lợn nái sẽ mà ngon ?
« Nào sẽ nói đã bồn con,
« Chính chuyện công chẳng tròn sơn đã thử ».
« Cho thuê! Ta phải — hoan hô!
« Em xin tính nguyên đơn đó quét vôi.
« Sơn que một nước tơn tôi,
« Mở toang cửa ngõ cho người đến xem »...
Chồng bàn: — « Thôi cứ giữ « lem » ».
« Công khai lại tôn tiền tem trọn... tòa.
« Đời nay khiếp kẻ cầu nhà,
« Không trong thấy biến cũng xà vào thuê.
« Nhà ơi! Tiền cọc lấy đi!
« Mặt nam kết hàn mang vẻ xin chung,
« Tiền sang cũng xiết thông thường,
« Chẳng công-ta, chẳng hợp đồng lôi thôi! »
Bàn xong, trông mặt cả cười,
Đôi bên chúng, vợ tam thời « gút-bai »...

x*x

Nhưng ôi thôi! Truyện mua mai!
« Vợ cho thuê » gặp một ngài đào hoa,
Rau dưa nhưng thích hợp cá,
Sân tiền, bên tiền hàn nhà, không thuê!
Tâu nhà, sự vậy ở lì,
Biến lại, xin, tư chẳng bề chính danh,
Một năm, tường truyền đã Tanh,
« Nhà ai » Ân chủ đã thành « Nhà ông » !
Vợ ai, ông hỗ, ông hồng,
Đi luôn mất cho nhà đồng xinh xinh,
Mất năm qua, bất thình lình,
Mẹ thằng cu bỗng dứt tình bỏ đi!
Thằng cu ngồi khóc tỉ tì:
Mẹ tôi chú cũ Đời về cùng Ân!
Buồn tình, ông lão Đào rau
Nào thương con nhỏ, nỡ đâu tiền!
Tình cờ mặt hiểu nhiên,
Gặp cô vợ quý của nguyên, chưa mòn,
Kêu theo đã bỗng đưa con,
Cùng ông chú cũ lon ton đi kem.
Trời ơi! mất lão kem nhém,
Hay là Đích thị cô em đổi chồng?
« Nhà tôi » tậu mấy vạn đồng,
Bảy giờ nước lã ra sông — hết tiền!
Thị kia tìm đến gia đuyên,
Rằng: « Nhà vô chủ đắc quyền đành ông! »
Ông, tiền thêm cả triều đồng,
Đào ngôn tây, lát gạch hồng nên nhà.
Nào tiền thuê đất xa xa,
Chín nghìn phi khoản con ma, con vỡ
Đổ vào nhà kết à hô!
Bảy giờ Nhà nữ phe lớ hay sao?

x*x

— ơ Nhà mi « hay chính « Nhà tao »?
Cả hai ông chủ cùng gào: « Nhà Tôi! »

THẦN ĐĂNG

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

Cay đắng mùi đời

TÀI TỬ

Kinuyo Tanaka	*trong vai*	Tamaki người mẹ.
Yoshiaki Kanayagi	—	Zushio người anh trai.
Kyoko Kagawa	—	Anju, người em gái.
Eitaro Shindo	—	Sansho, cường hào.

Đạo diễn: Kenzi Mizoguchi

N.A.D. kể theo phim Nhật Sansho Dayu, một phim được giải thưởng sư tử bạc tại đại hội điện ảnh quốc tế ở Venise năm 1954.

Anh nắng xuyên qua cây lá, chiếu xuống một giòng suối hẹp giữa rừng sâu. Rừng hôm nay vắn như muốn thuở trước, gió vẫn vào xạc trên cành cây xanh ngát...

Bỗng dưng, một chuỗi cười đùa vọng lên. Sau chuỗi cười một em nhỏ, em Anju tung tăng lội qua giòng suối. Vừa sau em, một đoàn lữ hành nhẹ bước, tiến vào rừng sâu.

Bà Tamaki nhìn Zushio, cậu con trai 15 tuổi của bà rồi đưa mắt nhìn theo Anju. Mắt bà như rớm lệ. Có một đi vắng như biện rõ trước, mắt bà...

x*x

... Cách đây 6 năm chồng của bà, ông Masanji Taira còn là Tổng đốc tỉnh Noton. Hạnh phúc đang êm đềm trong gia đình bà thì, một hôm, tai họa đã từ đâu lạc đến, làm cho tan nát cả bao mộng đẹp của ngày xưa. Vì thương dân lành đang cùng cực vì đói kém, chồng bà đã cưỡng lại lệnh động viên nhân lực và tài lực của một ông Thống Đốc tàn ác như loài thú dữ, bởi vậy, ông Masanji đã bị đổi qua đảo Kyushu, những thực ra đó chỉ là một chuyện đi đầy...

Ngày chia tay... chao ôi! sao mà buồn thảm thế!

Trên vùng trán vững vàng của người chồng đang miễn phục, bà không thấy in nét sầu muộn, nhưng trên đầy đăng ay khắc khổ. Bà thương chồng bà quá, nhưng bà biết làm sao để lội ngược cả một giòng nước ngầu đang cơn điên loạn?

Bà còn nhớ rõ lắm. Hôm đó, chính ông Masanji đã gục đầu trước tượng thần bác Ái, chính ông đã trang trong khoác giáp đeo pho tượng trước ngực Zushio và nghiêm nghị khuyên dạy.

— Con ơi! Đây là tượng thần bác ái. Đây là vật gia bảo của giòng họ nhà ta. Ta trao cho con. Hãy con giữ mãi vì nhớ rõ điều này: « Nếu không có tình yêu, loài người chỉ còn là một bầy thú dữ ». Con hãy nhớ rõ điều ấy, đừng bao giờ quên. Con hãy nhớ lời cha nghe. Đi cha đã đây...

Zushio nói lại: hãng cái giọng nói thơ ngây của nó:

— Nếu không có tình yêu, loài người chỉ còn là một bầy thú dữ.

o(-)o

Mới ngày nào đó... thế mà 6 năm đã trôi qua...

Qua 6 năm chờ đợi, bà Tamaki đã khóc cạn kết nước mắt. Bây giờ bà đã hết sức chịu đựng rồi. Hôm nay, bà đưa lưu con quý nhất đi qua đảo Kyushu tìm chồng.

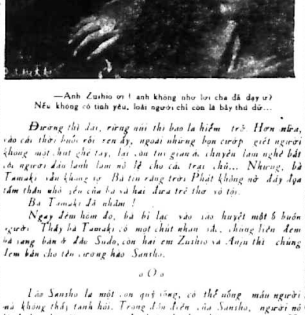

—Anh Zushio ơi! anh không như lời cha đã dạy ư?
Nếu không có tình yêu, loài người chỉ còn là bầy thú dữ...

Đường thì dài, rừng núi thì hoa la hiểm trở. Hơn nữa, vào cái thời buổi rối ren đó, người nhưng bọn cướp giết người không một chút che tay, lại còn tới gian ác, chuyên làm nghề bắt cóc người dân lành làm nô lệ cho cả trại chủ... Nhưng, bà Tamaki vẫn không sợ. Bà tin rằng trời Phật không nỡ đẩy đọa tâm thân nhỏ yếu của bà và hai đứa trẻ thơ vô tội.

Bà Tamaki đã nhầm!

Ngày đêm hôm đó, bà bị lạc vào sào huyệt một ổ buôn người. Thấy bà Tamaki có một chút nhan sắc, chúng liền đem bà vàng bán ở Đô Sudo, còn hai em Zushio và Anju thì chúng lôi bán cho tên cường hào Sansho.

o O o

Lão Sansho là một con quỷ tàng, có thể nũng mãn người mà không thấy tanh hôi. Trong đầu điền của Sansho, người nô lệ đó bao bà tiền ra mua. Bà biến thành những con vật. Họ làm việc ngày đêm dưới những trận mưa rơi tan hạn của mấy tên lính gác... Nếu họ có ý muốn trốn ra? Lão Sansho sẽ cường tất đó, đâm thẳng vào giữa mặt của họ để « Đánh dấu » xa trường phạt.

Mười năm nữa đã trôi qua...

Trong trại nô lệ của lão Sansho phì nhiêu, Zushio đã trở thành một thanh niên cường tráng 23 tuổi còn Anju thì với cái tuổi 18 mùa xuân, nàng đẹp như một thiên thần giáng thế. Mặc dầu trong ánh mắt của nàng đượm những nỗi muộn đăng cay...

Qua mười năm làm lớn giữa cảnh hung bạo của lòng người, Zushio đã trở thành một con người khác hẳn. Chẳng không còn biết le phải là gì nữa, chẳng không còn biết thương yêu bác ái là gì nữa. Chẳng như một con trăn bẻo mập, chỉ biết nghe theo lệnh của lão Sansho.

Hôm vừa rồi, chẳng nghiến răng ăn mạnh thanh sắt vào trán một ông già vượt ngục. Trên nét mặt của chẳng, không có dấu thấy một chút gì gọi là thương tiếc gửm cho kẻ khốn cùng kia.

Còn Anju, Anju thấy đau như chính da thịt nàng đang bị cháy sém vì thanh sắt đỏ rực lửa. Mà, nàng còn thấy đau hơn thế nữa, khi những người nô lệ cùng trại với nàng nhỏ tuyến nước, bụt xuống đất mà nguyền rủa:

— Thằng Zushio thực là khốn nạn! Chắc ông cha nó cũng toàn là những tên khốn kiếp mạn rợ như nó.

Và Anju đã khóc, nàng đã khóc, như vừa nhận được tin cha mẹ nàng vừa mới chết, nàng đã xiết bức tượng của thần bác ái vào tim mà than:

Giữa khi đó, Zushio về.

Anju nhàng dám nhìn Zushio nữa. Nàng chỉ cúi đầu xuống đất, nói rất khẽ:

— Anh ơi... anh đã quên lời cha dạy rồi sao?... cha đã dạy hai chúng ta rằng... nếu không có tình yêu, loài người chỉ còn là...

Nhưng, không một chút rung động nào cả, Zushio gầm lên:

— Mày im đi! Tình yêu! hừ! tình yêu là cái quái gì?
Nếu có tình yêu... thì đã chẳng bao giờ có cái trại nô lệ này rồi.

(Xem tiếp trang 2)

THÀNH PHỐ VÀ TỈNH

Đốp chết con chú giữa đêm khuya

SÀI GÒN.— Vào khoảng 1 giờ sáng 3-11, cô Trần Thành 17 tuổi, con của Trần Văn Nập thường gia ngụ ở số 3/26 đường bác sỹ Yersin đang ngủ trên gác không giữ mình thức dậy vì thấy có tiếng động khả nghi ở dưới nhà. Thành xuống thang gác thì trông thấy một bóng đen đang cáy tủ, đến gần ngăn nhận thấy kẻ đó khỏe : phải ai xa lạ mà chính là A Sẩu, một người làm công trong nhà. Thành toan tri hô thì bị Sẩu lấy thanh sắt đã cố sẵn ở sau vườn đến cạo làm Thành bất tỉnh trên vũng máu. Thì hành xong thủ đoạn ghê gớm ấy, Sẩu lục tủ lấy trên 5.000$ rồi bỏ trốn.

Lúc người nhà hay vội chỗ Thành đi cấp cứu nhưng đến nhà thương thì cậu tắt thở. Tên A Sẩu đang bị truy nã gắt.

Ra đi theo tiếng gọi của...

GIA ĐỊNH.— Ông Nguyễn văn M. ngụ ở hẻm đường Lê văn Thành (Gia Định) và vợ là bà Lưu thị Huấn đã có một đứa con gái 7 tuổi là Nguyễn thị ngọc Dung. Gia đình vẫn rất hòa thuận không có vẻ sao hòm vỗ, đột nhiên bà Huấn bỏ đi bỏng theo đứa con và mang theo nhiều tiền bạc, nữ trang. Ông M. vẽ chi cũng biết đi cớ bỏi.

Đầu khẩu chán rồi đấu võ

SÀI GÒN.— Hồi 5 giờ 1-11, bà Tô thị Điền 34 tuổi ngụ ở hẻm 27/40 đường Huỳnh tịnh Của có chuyện khẩu mồm với bà Đặc cùng ở chung nhà Đầu khẩu chán, bà Điền xông lại đề Đặc xuống đánh sưng bầm mặt, lấy đầu bẻ bạn cùng nhà. Bà Điền được chở đi nhà thương bằng bố ngày.

13 tuổi đã bị «Tú Bà» quyến rũ

GIA ĐỊNH.— Hôm rồi nhà chức trách Gia Định đã bắt được một ả «Tú Bà» tên là Bùi thị Chín 34 tuổi ngụ tại đường Đề Đã (Gò Vấp) can tội dụ dỗ em Lê thị Kem 13 tuổi ở Gò Vấp làm nghề mãi dâm.

Xe hơi húc Jeep

GIA ĐỊNH.— Hồi 14g45 ngày 1-11, ông Huỳnh văn Tết 30 tuổi, công xa viên công sự tại Nha Giám Đốc Công An đi Lâm Bát Tạ trên đường Tân Sơn Nhì (Gia Định) bằng bị một chiếc xe hơi đụng vào xe bên thước mang nhiều thương tích rất nặng.

Suýt chết chỉ vì... tức mình

SÀI GÒN.— Cô Trần thị Lang 16 tuổi ngụ tại số 84/13 đường Bùi Viện Chiều 2-11 không có cớ lôi gì mà bị bà chủ vậy là Ngô tài thân cô Lang dọn khóa đem mới vào buồng uống thuốc ngủ tự tử.

Người nhà hay được chở cô đi cứu cấp nên cô thoát chết.

Khi ông bố vợ quyết trả đũa...

KIẾN HÒA.— Anh Dương văn Ôn 23 tuổi và vợ là Phạm thị Lý ở ấp Hòa Thuận, xã Hòa Lộc (Bến Tre) đã cưới hai con. Hôm rồi vì xích mích, cãi cọ, anh Ôn đã đánh vợ rất nhiều và đến cả vợ con và giao cho bố mẹ vợ. Tức mình vì vợ nhiều lần bỏ con sẽ làm mất mặt, Phạm văn Dưa, bố chị Lý quyết trả đũa.

Không ở giữa chiều 31-10, anh Ôn sang nhà ông nhạc thì bị ông rút dao đuổi chém ba nhát đứt đầu và bỏ vế. Hiện anh phải nằm điều trị tại bệnh viện, ông bố vợ bị tạm giữ.

Cao tay quá nên... quê giấy

PHƯỚC TUY.— Gần sám thăng nay, gia đình ông Vũ văn Bảy ngụ tại xã Long Phước (Phước Tuy) thường bị đau đau chạy chữa thuốc thang mãi không khỏi. Sẩn có đâu đó mới tin, ông vội đi mời pháp sư nhà thăng về đuổi các tà ma phá quấy. Trưa 2-11, thầy pháp bắt đầu phải lập đàn cúng liên ngày. Hăng sáu kéo tới xem rất đông, thầy pháp trổ tài phun lửa, bỏ bát rắt đó đặt lên ai cũng đều là lưỡi gươm vy. Mười đã năm tới hơn, thầy pháp liền bảy ra trò đánh nhau với ma trên thăng bằng kiếm. Không ngờ thầy vừa trèo lên thăng thì bị trượt chân, lưỡi kiếm sực vào bắn chân mức ma tưởng rất sắc. Thầy bèn lên một tiếng bất tỉnh và được chở đi nhà thương cấp cứu. Đàn cúng phải dẹp bề thiên hạ bảo nhau ra vẻ tỏ ý... « phục sát đất » cái ông thầy pháp quá cao tay nên bị quê cả chân ngồi.

BÁC SỸ THƯỜNG TRỰC

Thứ Ba 4-11-1958

B.S. Võ Minh Nguyệt 76, Đại lộ Đồng Khánh (Chợlớn).

B.S. Phạm văn Hai 104, đường Đinh tiên Hoàng Sài gòn.

TIẾP THEO K TRANG 1

tin nhiệm Người, nhân dịp lễ Nguyên 23 và 26 tháng mười.

Sang 2-11 hồi 10 giờ 30, một phái đoàn viên chức cao-cấp của Đại Hàn Dân quốc đã đến Sài gòn, do một chuyến máy bay thường lệ của hãng PAA, để sắp đặt cuộc viếng thăm sắp tới của Tổng Thống Ly-thua Văn.

Phái đoàn VNCH do ông Trần Ngọc Liên hướng dẫn đã thăm dự phiên nhóm của Ủy Ban Hội Nghị Nông Tín Viên Đông Á lần thứ ba họp tại Đông Kinh Trung phiên nhóm này, Hội Nghị đã quyết định chọn Sài gòn làm nơi họp Hội Nghị kỳ thứ ba sắp tới.

TIẾP THEO C TRANG 1

cách đặc biệt, nên người hai năm trước mà chúng tôi mới tìm được có độ 600 lần.

Tôi thấy vợ phải biến bằng nhân đụng kể trên chưa thấu lượm được kết quả như ước vọng nên tôi đã tạm ngưng lại không bán nữa.

Ngày 17-10-1958 vừa qua, nhân thấy sắp tới Lễ Quốc Khánh, ngày kỷ niệm Ngô Tổng Thống ban hành Hiến Pháp Cộng Hòa Việt Nam nên, sẵn có giấy phép của Tòa Tỉnh trưởng Gia định cho phép phổ biến bán chân đung đó, để ăn nhập với ngày lịch sử vẻ vang của đất nước, tôi mới cho ba người đi bán tại khu vực tỉnh Gia định.

Vì sự hiếu lắm, nên bọ có gởi đến khu vực Tân Định 12 tấm chân đung và kêu theo mọi bức thư mua, nhưng mới được có 3 nhà tự mua mỗi người một bức. Khi bọ về tới tỉnh thì thì tôi vội vàng không cho bán trong vùng Tân-định nữa, nhưng vẫn tiếp tục bán tại các tỉnh đã cấp giấy phép.

Những đến ngày 18-10-1958 tôi có nhận được giấy mời của Cảnh sát cuộc Quận Ba Sài-gòn hỏi về việc này. Tôi đã trình bày rõ ràng và thu ra tới phòng Dự thẩm thì chúng tôi đã tuổ về.

Sự việc xảy ra như vậy tôi trân trọng xin quý bác đăng tố cho đúng sự thật đúng quý độc giả và bạn bè khiến hiểu lẽ về việc chính đúng và hợp pháp của chúng tôi ».

Kính tin :

LÊ ĐÌNH TUẤT

Tin vui

Được tin bạn NHẬT-BẰNG sẽ đẹp duyên cùng cô TƯƠNG VI, bào tỉ cô hành lại Sài Gòn vào ngày 16-11 đương lịch, chúng tôi xin thành thật chúc mừng cùng hai bạn và chúc bạn vui hưởng hạnh phúc trọn đời trong tình yêu và nghệ thuật.

Tô-hiến-Thành
và Thanh-Nam

Tin mừng

Hân hạnh được tin đăng ngày 5 tháng 11 năm 1958, bạn PHẠM-VĂN-BÁO đẹp duyên cùng cô TRẦN-THỊ-CHƯƠNG. Hiện lê sẽ cử hành tại Saigon.

Chân thành chúc hai bạn Báo—Chương sắt cầm hòa hiệp.

Nguyễn-hữu-Hân
Đoàn-đình-Giản.

Lời cảm tạ

Chúng tôi thành thực cảm tạ :

— Đại tá Giám đốc Nha Công Binh.

— Ông Chánh Sự Vụ Sở nhân viên và tại liệu Bộ Quốc Phòng

— Đại tý Đại đội trưởng Đại đội yểm trợ quân sa 82.

— Các quý vị Sĩ quan, Hạ sĩ quan, nhân viên dân chính, anh em binh sĩ và các thân hàng cố hữu đã đưa đi phúng điếu hoặc đưa đám chông, chá, ông, cụ, chúng tôi là :

Cụ TRẦN - ĐỨC - KHANG

tạ thế ngày 27-10-58 tại 199/9 Lê văn Duyệt Sài gòn, hưởng thọ 70 tuổi.

Trong lúc tang gia bối rối, có điều gì sơ suất xin quý vị thứ thiệt cho. Bà quả phụ : Trần thị Chước.

Con trai : Trần văn Khoái và vợ con.
Trần văn Hân và vợ con.
Trần văn Hoàn và vợ con.
Trần văn Châu.
Con nuôi : Trần văn Thị và vợ con, chau
Trần văn Thự và vợ con
Con gái : Trần thị Khiêm và chồng con

THẢO - NAM - SƠN

Chữ trị các chứng phong tê bại suội, tê chết nửa thân hay cả người hoặc tứ chi không cử động được.

THẢO - NAM - SƠN

Có tiếng độ trị bạnh : nhức mỏi, đau thắc ngang lưng, đau mình, nhức gân, đau tứ khớp xương, tay chơn cùng hay muốn rút lại, đi đứng khó khăn.

THẢO - NAM - SƠN

Dùng trị đàn ông yếu thận, lãn ô tai, mắt lờ, tinh thần bãi loạn. Đàn bà bạt huyết, kinh kỳ trễ sụt sanh ra bà bịnh. Thuốc thích hợp cho ông già bà cả lúc trở mùa.

Khắp nhà thuốc ta có bán.

CẢM-SỐT NÓNG-LẠNH CÚM ĐAU NHỨC

ANTIGRIPPAUX

Có Vitamine B1, chống khỏi (khu uống hết thuốc, hợp thích dùng đã dương tiên, thuốc điều...) Có bán ở đâu.

ANH-VAN mở thêm **4-11-58**

— Sơ Cấp A.B.C. (ấu) cho người lớn.
— Sơ Beige (độ Tự) Bắt 25 — học tối.
— Sơ Cấp for Bleu bài 15 — chiều.
— Luyện Dịch và Văn Phạm III—III (chiều)

Giáo-sư VIỆT-MỸ **MINH - ĐỨC** 215 Trần-quang-Khải

GIÁO SƯ **NGUYỄN - ĐỨC - RỄ**

Đã mở thêm 3-11-58 tại trường CHI-LĂNG 231, Võ-di-Nguy (P.N.)

2 LỚP GRAMMAIRE : Học 2, 4, 6 (từ 3g30-5g30) và (6g-8g tối)

5 tháng 11 học sinh phải tới đúng giờ kẻo lỡ chương trình.

LỚP TOÁN-LÝ-HÓA ĐỆ NHỊ

G.s. PHẠM-VĂN-VẬN

Mở ngày 5 tháng 10-58

Tài liệu giáo khoa đầy đủ và đẹp đề nhất phải không cả khóa.

Ghi tên có hài thể lệ tại trường **CỘNG-HÒA** *139 Pasteur.*

CASINO DAKAO

Từ thứ Ba 4 đến hết ngày thứ Năm 6-11-58

Một phim vô hiệp phiêu lưu mạo hiểm hoạt động với nhiều màu đầu lực đầu vàng rực rỡ trong vùng đất của Tây Thần.

ĐỆ THẤT KỲ ĐỘI

(LA MISSION DU CAPITAINE BENSON)

với

Tay đấm và bắn số 1 của màn ảnh Mỹ quốc RANDOLPH SCOTT hợp cùng người đẹp BARBARA HALE.

Tô màu — Phụ đề Việt-Ngữ — Nói tiếng Phápa

Tờ thu sau L'ARMURE NOIR

QUÝ BẠN ĐỌC ĐÓN COI

Văn-Nghệ Tiền-Phong

cải tiến số 124

Những bài của :

Đỗ Tấn, Vũ-hoàng-Chương, Đinh-Hùng, Tô-kiều-Ngân, Mai-Nguyệt, Hoài-kim-Yến, Vô-Kỵ, Bà Tùng-Long, Hoàng-Tùng, Chàng-Siêu, Đinh Rau, Thanh Thanh, Hồ-đình-Phương, Tâm Hồn, Kieu-diêm-Hồng, Vi-Hương, Người Bên Đường v.v.

Phát hành ngày Thứ Năm 6-11-1958.

Toán-Lý-Hóa Ngũ -I- Tứ

Khai giảng đông 18g ngày 10-11-58

Thanh toán 2 chương trình kịp thì năm nay

Bài ôn phát ngay lúc ghi tên tại :

Trường **HOÀNG-VIỆT, 496** *Phan-đình-Phùng* và Trường **TINH-HOA, 135** *Trần-quý-Cáp Saigon,*

Phụ trách : G.s. HOÀNG-TƯƠNG-THUY

Tuần lễ khai trương

15đ hớt tóc gội nước nóng

Phòng hớt tóc **MỸ - HƯNG** *123 Gia-Long Saigon*

Khai trương ngày 1-11-58

Trang thế đầu lượm. Phòng lịch sự, rộng rãi, mát mẻ, đủ bác đảm nếu không quý ngài khi ra khỏi phòng hớt tóc.

MỸ HƯNG *kính mời.*

In tại nhà in riêng của NGÔN-LUẬN

Giám đốc Trị-sự : Lê Tâm Việt—Quản lý : Nguyễn văn Cương

Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

NGÔN-LUẬN

Ngày thứ ba 4-11-58

TIẾP THEO E TRANG 1

Một đêm người đi tìm vàng, nhưng người thì mất đồng, những tay cờ bạc đã đến đặng Las Vegas, nhà phá sản, đặng cùng trường. Vài tuần sau, Las Vegas đã mang cái bộ mặt xấu trường thông của những thành phố miền Tây: tiệm rượu, nhà cô đầu, cao bồi đi lại tập nập, gang tơ do các loại, sòng tục đeo sẽ xuống tận đáy, nhưng ngang khắp phố phường. Người ta uống, người ta ăn cắp, ăn cướp và giết chốc lẫn nhau một cách vui vẻ. Chính quyền đã thị chỉ có một luật lệ duy nhất mà những quản trường đã phải triệt để tôn trọng: cấm ngặt các cô gái kém đức hạnh không được ăn vận quần áo nữ ra ngoài đường.

(Còn tiếp)

TIẾP THEO G TRANG 1

(4-11) lễ đăng Quang của Đức Giáo Hoàng Gioan hai mươi ba cũng có hành long trọng tại đền thờ Thánh Phê Rô.

Các phái đoàn đại diện các quốc trưởng sẽ dự cuộc lễ long trọng này tại đền thờ Tòa Thánh. Và-ti-căng. Một phần các cuộc lễ sẽ có bài hát tạo lòn đến thi, nói Đức Giáo Hoàng bao phép lành cho đám chúng, phát trên cửa vào nhà thờ.

Thiếp mời dự lễ đăng quang Đức Tân Giáo hoàng Gioan XXII đã phân phát hết từ nhiều ngày rồi.

Các khán đài đặc biệt chứa được 3.000 chỗ và những nơi khác được hơn 30.000 chỗ.

TIẾP THEO D TRANG 1

Vụ công nhân Viễn Thông

SÀI GÒN — Chắc độc giả còn nhớ tố tụng về cuộc trình chủ, cay gọi kêu đến đã tác lâu nay giữa 120 công nhân số Vô Tuyến Viễn Thông (Ngôn Luận đã loan tin nhiều lần) và hai trong ba yếu sách của anh em đã được thỏa mãn.

Anh em quyết tranh đấu đã đạt chủ phái chấp thuận nếu yêu sách nọ (thanh toán 3 triệu bạc v...vậy) và ngày 13-11 sắp tới, nội vụ sẽ được đem ra xét xử tại Tòa Án Lao Động Sài gòn.

Cũng như tin đã loan lần trước số « ngày 2-3-11, trước khi nội vụ đưa ra xét xử, Ban Giám Đốc sở vô tuyến và thái anh Ngô văn Lưu đại biểu nghiệp đoàn đã toan ngăn việc anh em đòi yêu sách trên. Vì vậy, anh em công nhân đã quyết định sẽ ngưng việc vào sáng 3-11, nếu chủ không chịu rút lại lệnh sa thải anh Lưu.

Trước tình thần đoàn kết của công nhân và tình thần hiểu biết của Ban Giám Đốc, ngày 3-11, anh Lưu đã được làm việc lại.

Như vậy là công nhân đã đạt được một thắng lợi đầu tiên trong cuộc tranh chấp này.

TIẾP THEO A TRANG 1

đã diệt Cộng hay là chết

Trong mọi cuộc cách mạng, nhiệm vụ giải phóng đất nước bao giờ cũng phải được thực hiện trước tiên vì đã sức có được giải phóng mới có thể xây dựng dân sinh để thực hiện đân chủ. Tuy nhiên trong hoàn cảnh đặc biệt của nước ta, hiện nay vẫn để cần phải đặt ngược lại.

Tình trạng một nửa đất nước chưa được giải phóng không thể là nguyên do trì hoãn xây dựng dân sinh để thực hiện dân chủ cho riêng miền Nam. Bởi vì như trên đã nói, hiện nay miền Nam là một « vùng tâm quốc gia », miền Nam là cán cức duy nhất để giải phóng miền Bắc. Và chúng ta không làm thăng như vậy thì sự nghiệp giải phóng miền Nam chỉ là một thành công duy nhất, một thành công rất mong manh của cách mạng 1955 đã đem lại. Nói khác đi, nếu chỉ thực hiện được mỗi một mục đích giải phóng dân tộc mà không thực hiện được mục đích xây dựng dân sinh để thực hiện dân chủ thì cuộc cách mạng 55 không thể gọi là cách mạng chân chính (theo định nghĩa ở trên).

(Còn nữa)

TIẾP THEO B TRANG 1

Thì ra...thì ra...thì ra...mất ngày tận thế tuyệt đối, mất giống người là ở những tỉ-ở... thế này ! Chỉ đọc tin tức cả mất một ngày trên bảo đài, mà đọng phải bao cái sự rợt gần kề hoặc, tôi thấy mình hồi mấy chốc mà loài người... kết sự bom khinh khí ?

Mấm tận thế đã mọc lên là nhờ là nhờ bom khí ! Chăng nó không mọc từ các xưởng kí một chế tạo bom nguyên tử đâu ! Chăng nó mọc ngay trong gan trong ruột những con người ở cả mầu... thà rằng đấy ! Cái chăng !

THẦY GÒN

Quan điểm

(Tiếp theo trang nhất)

thăm phát chết khuất của con người đích sách kiến ăn, chưng quyết không viết thơ mua tự hướng nhịn bộ.

Khi hay tin được giải, ông đã đánh điện sang Stockholm, sẽn ngu mấy hàng : « Cám ơn ngân rất cảm kích, hành điện, ngoài nhiên nó bất rồi».

Và quả thật là sự bất rồi của ông đã rất cả lỗ. Thế giới đều đã biết rõ Cộng sản làm khá đã ông như thế nào.

Tuyên dương những chân giá trị tinh thần mà Cộng sản thì đẹp, thì Cộng sản chịu làm sao cho nổi. Họ kêu rầm lên rằng đây là một đấn chính trị. Bảo chứ, đại phái thành sở viết đặt trực ruồi Pasternak, cũng cứ quyền công dân của ông, sau khi Lên Hiệp Các Nhà Văn Nga Sô đã lũy chống ông.

Ngo sở đã đầu tin ông được giải hai ngày, rồi sau xét khăng hưng bì được nhau, đã lên án tác phẩm của ông và gọi đấy là một « rác rưởi văn nghệ, một sự thô tục sặc mùi bần thỉu ».

Tại sao cái oinh ở thế giới bên nông lại có thể là cái thứ, đánh vong cả thay thế nhất quê hương ? Ở lại, thì Cộng sản đọa nọi, tìm kiếm ? Ông cũng biết rằng ông đã tin tưởng sâu những điều ông đã viết, ông đã để lại mặt tang chứng của thời đại đang đang sống, và ông đã tự tìm lấy những nguồn cui trong cách sống ấy lui, trước tác theo đúng sơi chi hướng. Biết đâu những người đăng tư tưởng ông tiên thế giới lại chẳng đọc ông. biết đâu đọc giả của ông lại chẳng có cả Hemingway lẫn Faulkner ? Dù ở, dù đi, dù nhân khám hay bị quản thúc thì hành ở Cộng sản cũ tính làm nhọc ông, đấy nói những kẻ biết nghĩ, chỉ là một phản ứng chứng tỏ rằng Cộng sản tự họ làm nhọc họ.

NGÔN LUẬN

ĐĂNG QUẢNG CÁO TRÊN NGÔN-LUẬN

có hiệu quả nhất

Lớp **DESCARTES** 521 *Phan-thanh-Giản SAIGON*

Chuyên dạy Toán lý hóa, Pháp cấp tốc, bổ túc và luyện thi do G.s. THÀNH-TÂM phụ trách.

Các lớp Toán lý hóa khóa I đã thanh toán xong chương trình ngày 15-10-58.

Khai giảng tiếp khóa II từ ngày 3 và 4-11-58 đã đến các lớp sáng chiều tối từ **Đệ Lục đến Đệ Nhị.**

Học phí đồng hạng cho các lớp sáng chiều : 100$

CHÚ Ý! CHÚ Ý!

Sau Ngân-Hàng Quốc-Gia Việt-Nam số 72 Nguyễn-công-Trứ (Lefebvre cũ) Sài-gòn.

Đã khai trương **PHỞ HỢP-LỢI**

Đặc biệt : bánh mì cắt con, café phin. Thơm ngon sạch sẽ.

Kính mời quý khách

Thuốc đau tim số 58

Do máu huyết nóng nhiệt, lo lắng, buồn rầu thái quá tim đập mạnh hồi hộp, chóng mặt xây xẩm, nóng ngực, trái tim nở lớn, ngộp hơi, ngủ khan sao lắng, hay quên, mất ngủ, chiêm bao sợ hãi, hào hển mệt.

Nhà thuốc **NGUYỄN-VĂN-CUNG**

80 đường Pasteur Sài-gòn (Pellerin cũ) Đ.T. 23.692

Chuyên môn trị bịnh Bụi : Bịnh đau phổi, tim, thận, máu, huyết, bạch đới, thần nghiện, lịnh tế lạc, phong đơn, phong tinh, và các thứ nóng ban, các thứ ban, các thứ phong đàm, phong nuôi của trẻ em.

Xem mạch mỗi ngày. Chủ Nhật nghỉ

Cáo thị đấu thầu công khai

Tòa Hành-Chánh tỉnh Khánh-Hòa xin bố cáo cho công chúng được biết cuộc đấu thầu công khai để thầu thuế chợ Nha-Trang và các chợ khác của đến cả trong Tỉnh sẽ mở tại Tòa Hành-Chánh tỉnh Khánh-Hòa và tại Văn phòng các Quận sở tại từ 25-11-1958 đến 4-12-1958 đúng 9 giờ sáng mỗi ngày.

Hồ sơ xin đấu đầu cho Nha Trang sẽ nạp tại Tòa Hành-Chánh tỉnh Khánh-Hòa từ 10 giờ ngày 1-12-58 hạn cuối cùng.

— Hồ sơ xin đấu đầu thầu và các chợ khác sẽ nạp tại Văn phòng các Quận sở tại đến trước ngày mở cuộc đấu giá 3 hôm.

Ai muốn xem điều kiện sách đấu giá, xin mời đến Tòa Hành-Chánh tỉnh Khánh Hòa (Phòng Tài chánh) hoặc các Quận thuộc tỉnh Khánh-Hòa trong những ngày giờ làm việc.

K.T. Tỉnh Trưởng Khánh Hòa T.V.N
Phó Tỉnh Trưởng

MỚI VỀ ! MỚI VỀ !

COL TRIBUNISÉ

Bảo đảm chịu đựng sức nóng **200 độ không cháy không nhăn.**

Nhà May **XUÂN 45** Lê-văn-Duyệt (Ngã sáu Sài-gòn).

Bá cáo gọi thầu

của Tòa Tỉnh Trưởng Khánh-Hòa

Tòa Tỉnh Trưởng Khánh Hòa xin loan báo cho công chúng biết rằng ngày 26-11-1958 lúc 10 giờ sáng tại Tòa Tỉnh Trưởng Khánh Hòa (Phòng Tài Chánh) sẽ mở cuộc gọi thầu về việc quét đường, hốt rác và đã thông vệ sinh tại chiếu thành Nha Trang trong năm 1959.

Hồ sơ xin dự cuộc gọi thầu phải nạp hoặc gởi đến Tòa Tỉnh Trưởng Khánh Hòa (phòng Tài chánh) trước 10 giờ ngày 28-11-1958 và gồm có :

— Đơn xin thầu.
— Giấy tính nguyên (hay giấy chứng nhận) gia nhập quý bà trừ
— Giấy chứng nhận không thiếu nợ của Chánh phủ do Ngân chánh địa phương cấp.
— Biên lai nạp quỹ tạm 120.000đ, về công tác quét đường hốt rác và 300đ về công tác đề thông vệ sinh)
— Chứng chỉ cư trú và quốc tịch.

Ai muốn rõ các chi tiết xin mua đơn và điều kiện sách, xin trực tiếp với Phòng Tài chánh Tòa Tỉnh Trưởng Khánh-Hòa trong những ngày giờ làm việc.

Nha Trang, ngày 29 Tháng 10 năm 1958

K.T Tỉnh Trưởng Khánh-Hòa
Phó Tỉnh Trưởng
TRẦN-KIỀM-HÀI

XEM TIẾP I TRANG 4

kỷ niệm cuộc khởi nghĩa của nhân dân Hưng gia lợi công sẽ có thành trung buổi lễ sáng. Lễ kỷ niệm tổ chức vào ngày hôm nay 4-11-1958, tại sân vận Lê Lợi và Nguyễn Huệ, trước Trụ-sở Quốc hội.

Trong dịp này Quốc kỳ của Hưng Gia Lợi Tự Do sẽ được kéo lên bên cạnh Quốc kỳ Việt Nam Cộng Hòa.

Buổi lễ cử hành vào hồi 8 giờ bằng một cuộc diễu binh vĩ đại của các đoàn thể chính trị và các tổ chức chống Cộng ở Thủ đô.

TIẾP THEO H TRANG 1

Và, gióng nói của ông N... như nghẹn ngào bao lâu qua.

— Sau khi bắt thăm và trả giá con heo theo những giá biểu mà chính phủ đã ấn định, người những chuyện may rủi đã xảy tới cho ông N... (những sẽ bào trước), khi mổ con heo nong xuôi chúng tôi con có thể gặp phải con heo vàng !

(Còn nữa)

RAO VẶT

BÁN cặp số mới 5/4 Lộc Hưng đã có người đến thử sức khỏe, sau đó gần gũi, để tôi cần lực việc khác, vì tôi không rõ địa chỉ của ông.

CẦN thuê một cần nhà tiện lầm văn phòng, ở đường lớn trong khu Tân-Định hay Saigon. Viết thư cho ông Thom, số 152/70 đường Yên Đỗ Saigon.

BÁN Piano Đức mới, 417/10 Hai Bà Trưng.

SANG một căn phố lầu đức ở đường Tân-Đã (Jaccareo cũ) Nhà có nhiều phòng nhỏ, diện nước điện 3 giây và điện thoại tự động. Hỏi 137 Phan đình Phùng.

2 LỚP Sơme BEIGE

1 lớp giảng bài đầu.
1 lớp giảng bài 15.

Ngày 1 Tuần Văn phạm, Luyện dịch.

KHAI GIẢNG : 7giờ tối 5-11-58 Ghi tên ngay tại Anh văn MILTON 3 Cao Thắng 3.

Ngày 10-11-58 sẽ khai giảng lớp học ngày và tối tại lầu nhất 39 Nguyễn an Ninh (cửa tây chợ Saigon)

Lớp Anh-văn NGUYỄN DU

Vở lòng — Sơ đẳng — Trung đẳng 6è và 5è Bleu

Lớp Toán-Lý-Hóa Đệ Tứ

Giáo sư Anh và Việt phụ trách

— NHÀ MAY —

TIẾN - MỸ

18, Trương-công-Định Saigon (Amiral Roze cũ)

- **May khéo**
- **Giá hạ**
- **Nhiều hàng tốt**

Được tin nhiệm lâu năm tại Tân Đô.

MUỐN : đàm tang được tổ chức long trọng, chu đáo.

MUỐN : khỏi bận vì mọi việc : xin phép, xin đất, đặt bàn. Các tang gia nên giao việc đàm hiếu cho

ĐỨC - BẢO

530 Phan-đình-Phùng — Saigon

Bảo đảm...

Ho lao yếu phổi, nhơm phổi, thận suy, di, mộng, huyết tính, sưng tim, đau tim, yếu tim, đau bao tử kinh niên, các bà đau tử cung, huyết hạch kinh kỳ suy kém, chậm sanh nở, bịnh phong tê thấp, đau lưng, bại suất bịnh lao tiến lên ngày, ăn ngủ phải kém ăn ngủ. Lại ngay Đông Y sĩ KIM KHUÊ 164D đường Hiền Vương (Mayer) Saigon — nhà thuốc tin nhiệm danh tiếng nhứt, Hàng ngàn thứ chứng bịnh khen tặng, coi mạch thấu suốt, trị bịnh chắc chắn tuyệt căn. Xa có thuốc bào chế sẵn.

THUỐC SUYỄN

EPHELIA

chuyên trị suyễn và các chứng ho

có bán tại các nhà thuốc Tây

TAM-TINH HÀI-CẢU BỔ-THẬN VÔ-VĂN-VĂN TRỊ LÀNH BỊNH DI-TINH

CƯỚI THÂM MỸ

ĐI TÌM HẠNH PHÚC

Ở cùng người ở nọ có một sự pháp sư, thường mách kế giúp những người đau khổ gặp việc khó khăn...Trong một thành có 2 sự chồng nhà nọ rất sung túc ; cái cô, bèn rất nhau lắm. Một hôm nhờ tới pháp sư kỳ lẫ nắt chồng mẹ mó, nắt mình hoài ngỡ và xin pháp sư đuy kế chồng đã đi tìm hạnh phúc. Pháp sư ngồi im lặng một lát, rồi trầm trầm nói :

— Thào cầm viên !

*Chỉ cọ nghe lời đuy, liền đi lên Sỏ Thủ tìm hạnh phúc. Chỉ ta đi quanh quẩn một hồi rồi đứng chân trước chuồng sư tử. Gặp lúc con thú đói, nó gầm thét sang rên, nhe nanh múa vuốt, nhảy lên chồm chồm !... Chỉ ta sở, tự hỏm lấy gia đình * nhớn » hơn trước rất nhiều. Kể đó anh chồng lại cùng tìm đến pháp sư kỳ lẫ và xin chỉ cho con đường hạnh phúc. Pháp sư lại bế lên ba lần :*

— Luyện mà trong !

Anh nghe lời, lên trường đua Phú Thọ tìm hạnh phúc. Anh thấy những chú « già kẻ » lết những con ngựa to đùy, bắt chợp lưt chợt tới, ào ào cán những cát rơi chắc nịch mà » lên » tất lại những con bắt khum... Anh trở về nhà, và gia đình lại nhận lên gặp bật ! Ba bèn sau, anh quay lại nhà pháp sư, tính cớ chạm trán cự ! Chỉ ta cũng tới trước mấy phát, đang ngồi chờ đó ! Pháp sư bèn đưa cả 2 sự chồng ra phía sau nhà, rồi trỏ nào một cái... chuồng heo. Hộ nhìn của thì thấy một con heo đực và một con heo cái đang ăn chung một chậu cám rất chi là hòa thuận ... hạnh phúc !!!

CHÀNG TIỀU

TIẾP THEO B TRANG 1

chứng thống cảng chưn ! Do đưa hài nhi, giọt máu « sống chung » đưng bà lẽ khác thất dưới chân, chồng vẫn quyết liệt tiến cùng, nàng vẫn kiên gan không địch ! Kết quả ngôn đã « song phi » mà chàng phải « gối gươm » sở uyên nàng. Ngỉ trăng vào bao cảm, bao cảm sở tình đã xuống đưa hài nhi sở nó bị cảm sống trong con giận giữ của những kẻ... ngồi nhiên sở ! thêm mà trết tạo ra nó ! Thì ra sinh con không phải ở tình. Trát lo làng trong phát * hạnh phúc » mà lự mà phát nuôi lấy cái của nợ, nhưng khi đã chán * hạnh phúc», điên tiết ở giận rồi, thì đó có giấy yêu lên nó mà đánh nhau cùng cô ở nhân mà giữ gìn đẹp lên nhau giầm... đừng bàn !

Chia buồn

Chúng tôi rất đau buồn được tin thân mẫu bạn Hoàng Thế Nghị và Hoàng thu Đông vừa thất lộc, hưởng thọ 65 tuổi. Xin thành thật chia buồn cùng bạn bạn với tang quyến và cầu chúc hương hồn bà sớm được điều nơi cực lạc.

TÔ-KIỀU NGÂN

BROMURA

CHUYÊN TRỊ :

Những bịnh con nít phát ra khi mọc răng : nóng, ia, ho, khóc đêm không ngớt.

Hộ gả. Hồ không đàm. Lâm kinh.

Có trừ bán khắp nhà thuốc Âu—Mỹ.

Tổng phát hành : Saigon Dược Cuộc.

NGỪA CÚM ?

Nên ngừa trước bằng cách :

Thường xúc miệng hằng : **SUPERSAN** «BOOTS»

Sát trùng, thơm dịu

Thường ngậm hằng : **Pastille PÉNICILLINE** «BOOTS»

Đều có trữ bán khắp các nhà thuốc Tây.

TRUNG-HỌC TƯ-THỤC

HOÀN - VŨ

549 Phan-thanh-Giản — Điện thoại 23.568, Saigon.

Ngày mai 5-11-58 mở thêm các lớp (ngày và tối)

- Đệ Tứ và luyện thi T.H.Đ.N.C.
- Đệ Nhị và luyện thi Tú Tài (A và B)
- Lớp Tiếng

TOÁN - LÝ - HÓA

— Luyện thi **T.H.Đ.N.C.** (1208) và **Tú Tài** (1805) do G.s. Đinh-văn-Lâ, Thành-Nhân, Nguyễn-văn-Huân, và Nguyễn-bích-Nhơ. Đinh-tiến-Lăng phụ trách.

- Lớp Pháp-văn Đệ Nhất và Nhị (3 tháng)
— Ghi tên giờ chỉ trước —
Học phí nhẹ — thu 2/3 tháng 11.
Giảm học phí cho học sinh nghèo.